

ΕΙΣΗΓΗΤΙΚΗ ΕΚΘΕΣΙΣ

Επί του σχεδίου Νόμου «περί επαναφορᾶς ἐν ἰσχύι τῶν πειθαρχικῶν διατάξεων τοῦ Ὑπαλληλικοῦ Κώδικος καὶ «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως αὐτῶν».

Πρὸς τὴν Βουλὴν τῶν Ἑλλήνων
ΓΕΝΙΚΩΣ

Διὰ τῶν διατάξεων τοῦ σχεδίου Νόμου σκοπεῖται ἡ ἀποκατάστασις τῶν πειθαρχικῶν διατάξεων τοῦ Ὑπαλληλικοῦ Κώδικος (ν. 1811/1951), αἱ ὁποῖαι, κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς δικτατορίας, εἶχον καταργηθῆ ἢ διαφοροποιηθῆ κατὰ τρόπον ὥστε εἰς τινὰς περιπτώσεις νὰ μὴ διασφαλίζονται ἐπαρκῶς οἱ ὑπάλληλοι, οὐδὲ νὰ ἐξυπηρετῆται προσηκόντως τὸ συμφέρον τῆς Δημοσίας Δικαιοσύνης.

Καὶ ναὶ μὲν ὁ ν. 22/1975 ἐρρῦθιμισε μεταξὺ τῶν ἄλλων καὶ θέματα πειθαρχικοῦ δικαίου προκύψαντα, κυρίως, ἐκ τῆς καταργήσεως τῶν Περιφερειακῶν Διοικήσεων καὶ τοῦ Ἀνωτάτου Συμβουλίου Δημοσίων Ὑπηρεσιῶν (ΑΣΔΥ), πλὴν ὅμως ἐν τῇ ἐφαρμογῇ τοῦ ὅλου πειθαρχικοῦ δικαίου ἐπεσημάνθησαν περιπτώσεις χρῆζουσαι περαιτέρω νομοθετικῆς ρυθμίσεως.

Ἐπειδὴ αἱ ἀποκαθιστώμεναι πειθαρχικαὶ διατάξεις τοῦ Ὑπαλληλικοῦ Κώδικος διεῖπον μόνον τοὺς ὑπαλλήλους τοῦ Δημοσίου, ἐνῶ οἱ ὑπάλληλοι τῶν πλείστων νομικῶν προσώπων δημοσίου δικαίου διεῖποντο ὑπὸ τῶν ἀντιστοίχων διατάξεων τοῦ προσαρμοστικοῦ διατάγματος τῆς 23/31-12-1955 «περὶ ἐφαρμογῆς τοῦ Ὑπαλληλικοῦ Κώδικος ἐπὶ τῶν ὑπαλλήλων τῶν νομικῶν προσώπων δημοσίου δικαίου», διὰ τοῦ ὅπ' ὄν ἐπιδιώκεται, ὅπως θεσπισθῇ ἐνιαῖον πειθαρχικὸν δίκαιον διὰ τὸς τοὺς ὑπαλλήλους τοῦ Δημοσίου καὶ τῶν νομικῶν προσώπων δημοσίου δικαίου. Ἐκ τοῦ λόγου δὲ τούτου παρέστη ἀνάγκη εὐρείας νομοθετικῆς προσαρμογῆς τῶν ἀποκαθιστωμένων διατάξεων τοῦ Ὑπαλληλικοῦ Κώδικος.

Ἐξ ἄλλου, ἐκρίθη σκόπιμον ὅπως διατηρηθοῦν ἐν ἰσχύι νεώτεραί τινες διατάξεις, αἱ ὁποῖαι εἶναι ἐπιεικέστεραι διὰ τοὺς ὑπαλλήλους ἐναντι τῶν ἀντιστοίχων διατάξεων τοῦ Ὑπαλληλικοῦ Κώδικος, δεδομένου μάλιστα ὅτι αἱ ἐπιεικέστεραι αὗται διατάξεις εἶχον θεσπισθῆ κατόπιν προηγουμένης συμφώνου γνώμης τοῦ ΑΣΔΥ.

Ἐπειδὴ τινὲς τῶν ἀποκαθιστωμένων πειθαρχικῶν διατάξεων τοῦ Ὑπαλληλικοῦ Κώδικος δὲν ἐναρμονίζονται πλήρως πρὸς τὰς διατάξεις ἐνίμων ἄρθρων τοῦ ἰσχύοντος Σύνταγματος (πίστις τῶν ὑπαλλήλων εἰς τὸ Σύνταγμα, συμμετοχὴ εἰς ἀπεργίαν), ἐκρίθη σκόπιμον ὅπως ἡ πρὸς τὸ Σύνταγμα προσαρμογὴ τῶν ἐν λόγῳ διατάξεων γίνῃ κατὰ τὴν προσεχῆ διὰ διατάγματος κωδικοποίησιν τῶν διατάξεων τοῦ Ὑπαλληλικοῦ Κώδικος καὶ οὐχὶ διὰ τοῦ ὅπ' ὄν σχεδίου Νόμου.

ΚΑΤ' ἈΡΘΡΟΝ

Ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 2. Ἐπιδιώκεται ἡ ἐπὶ τὸ πληρέστερον καὶ σαφέστερον διατύπωσις τοῦ πειθαρχικοῦ ἀδικήματος τῆς πλημμελοῦς συντάξεως ἐκθέσεως οὐσιαστικῶν προσόντων, ἐν ὅψει τῆς παρατηρουμένης τάσεως τῶν προϊσταμένων - κριτῶν νὰ χαρακτηρίζουν τὴν πλειονότητα τῶν ὑπαλλήλων ὡς «ἀρίστους».

Ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 3. Διὰ τῆς παραγράφου 1 αὐτοῦ σκοπεῖται ἡ ἀντικατάστασις τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 133 τοῦ Ὑπαλληλικοῦ Κώδικος, τῆς ἀφορώσης εἰς τὴν παρακράτησιν τοῦ ἐπιβαλλομένου προστίμου, ὡς πειθαρχικῆς ποινῆς, εἰς μηνιαίας δόσεις. Διὰ τῆς εἰσαγομένης διατάξεως παρέχεται ἡ εὐχέρεια, ὅπως τὸ ποσὸν ἐκάστης δόσεως ὀρίζεται οὐχὶ ἀνώτερον τοῦ (1/4) ἐνὸς τετάρτου τῶν μηνιαίων ἀποδοχῶν τοῦ τιμωρηθέντος, ἐνῶ ἡ ἀντικαθιστώμενη διάταξις ὀρίζει ὅτι ἐκάστη δόσις δέον νὰ εἶναι ἰση πρὸς τὸ 1/4 τῶν μηνιαίων ἀποδοχῶν.

Διὰ τῆς παραγράφου 2 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου 3 διατηρεῖται ἐν ἰσχύι ἡ ἐπιεικέστερα διὰ τὸν ὑπάλληλον διάταξις, καθ' ἣν ἡ ποινὴ τῆς ὀριστικῆς παύσεως δύναται νὰ ἐπιβληθῇ μετὰ τὴν ἐντὸς διετίας διάπραξιν τοῦ αὐτοῦ πειθαρχικοῦ

ἀδικήματος, μετὰ τὴν ἐπιβολὴν τριῶν πειθαρχικῶν ποινῶν βαρυτέρων τοῦ προστίμου ἀποδοχῶν ἐνὸς μηνός. Ἡ ἀντικαθιστώμενη διάταξις εἶναι αὐστηροτέρα διὰ τὸν ὑπάλληλον, καθ' ὅσον προβλέπει δυνατότητα ἐπιβολῆς πειθαρχικῆς ποινῆς ὀριστικῆς παύσεως διὰ τὴν διάπραξιν ἐντὸς διετίας τοῦ αὐτοῦ ἀδικήματος μετὰ ἐπιβολὴν τριῶν οἰωνδήποτε πειθαρχικῶν ποινῶν.

Ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 4. Ἐπιδιώκεται ἡ διατήρησις ἐν ἰσχύι τῆς ἐπιεικεστέρας διὰ τὸν ὑπάλληλον διατάξεως, τῆς ἀφορώσης εἰς τὴν διαγραφὴν τῶν πειθαρχικῶν ποινῶν ἐκ τοῦ δελτίου τοῦ τιμωρηθέντος ὑπαλλήλου.

Ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 5. Ἐπιδιώκεται ἡ διατήρησις ἐν ἰσχύι τῶν ἐπιεικεστέρων διὰ τὸν ὑπάλληλον διατάξεων, τῶν ἀναφερομένων εἰς τὰς προϋποθέσεις ἐπαναλήψεως τῆς πειθαρχικῆς δίκης, λόγῳ ἐκδόσεως ἀμετακλήτου ποινικῆς, καταδικαστικῆς ἢ ἀθωωτικῆς, ἀποφάσεως, μετὰ τὴν προηγηθεῖσαν πειθαρχικὴν δίκην.

Ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 6. Διὰ τοῦ ἄρθρου τούτου προσαρμόζονται τὰ ἀφορῶντα εἰς τὰς πειθαρχικὰς δικαιοδοσίας ἐπὶ τῷ τέλει, ἵνα μετὰ τῶν πειθαρχικῶν ὀργάνων περιληφθοῦν καὶ τὰ διοικητικὰ συμβούλια τῶν νομικῶν προσώπων δημοσίου δικαίου.

Ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 7. Ἀναδιατυπῶνται εἰς ἐνιαῖον κείμενον, ὑπὸ τὸ ἄρθρον 143, αἱ περὶ πειθαρχικῶς προϊσταμένων τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων διατάξεις τῶν ἄρθρων 143, 173 καὶ 174 τοῦ Ὑπαλληλικοῦ Κώδικος, ὡς καὶ αἱ περὶ πειθαρχικῶς προϊσταμένων τῶν ὑπαλλήλων νομικῶν προσώπων δημοσίου δικαίου διατάξεις.

Ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 8. Ὑπὸ τὸ αὐτὸ ἄρθρον τίθενται διατάξεις ἀφορῶσαι εἰς τὴν πειθαρχικὴν ἀρμοδιότητα τῶν πειθαρχικῶς προϊσταμένων τῶν ὑπαλλήλων τοῦ Δημοσίου, ὅσον καὶ τῶν ὑπαλλήλων τῶν νομικῶν προσώπων δημοσίου δικαίου.

Ὡς πρὸς τὴν ἐκτασιν τῆς πειθαρχικῆς ἀρμοδιότητος ἐπιδιώκεται ἡ διατήρησις ἐν ἰσχύι τῶν ἐπιεικεστέρων διὰ τοὺς ὑπαλλήλους διατάξεων.

Ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 9. Ἀναδιατυπῶνται τὸ ἄρθρον 145 τοῦ Ὑπαλληλικοῦ Κώδικος, ἐπὶ τῷ τέλει προσαρμογῆς τῶν διατάξεων αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τῶν ὑπαλλήλων τῶν νομικῶν προσώπων δημοσίου δικαίου, συμπληροῦνται δὲ ἡ παράγραφος 5 αὐτοῦ διὰ τῆς προσθήκης διατάξεως, ὑπὸ τῆς ὁποίας ἐπιτρέπεται ὅπως ὁ ἐπιληφθεὶς πειθαρχικῶς προϊστάμενος παραπέμπῃ τὴν ὑπόθεσιν εἰς ἀνώτερον πειθαρχικῶς προϊστάμενον μέχρι καὶ τοῦ Ὑπουργοῦ ἢ μέχρι καὶ τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου τοῦ νομικοῦ προσώπου. Ἡ παραπομπὴ προβλέπεται διὰ τὰς περιπτώσεις κατὰ τὰς ὁποίας ἤθελεν αὕτη ζητηθῆ ὑπὸ ἀνώτερου πειθαρχικῶς προϊσταμένου ἢ ὁ ἐπιληφθεὶς πειθαρχικῶς προϊστάμενος ἤθελε κρίνει ὅτι τὸ ἀδίκημα ἐπίσφρει ποινὴ ἀνωτέραν τῆς ἀρμοδιότητός του.

Ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 10. Ἐπιδιώκεται ἡ διατήρησις ἐν ἰσχύι τῆς ἐπιεικεστέρας διὰ τοὺς ὑπαλλήλους τῶν νομικῶν προσώπων δημοσίου δικαίου διατάξεως περὶ τῆς πειθαρχικῆς ἀρμοδιότητος τῶν διοικητικῶν συμβουλίων.

Ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 11. Τὰ πειθαρχικὰ συμβούλια ἀναγράφονται εἰς τὸ σχέδιον ὡς ὑπηρεσιακὰ πειθαρχικά, χάριν ἐναρμονισμοῦ πρὸς τὴν διάταξιν τοῦ ἄρθρου 103, παραγρ. 4, τοῦ Σύνταγματος, κατὰ τὴν ὁποίαν τὰ συμβούλια αὗτα εἶναι ὑπηρεσιακὰ.

Περαιτέρω ἐπιδιώκεται ἡ διὰ σαφῶν διατάξεων ρύθμισις τῶν ἀφορῶντων εἰς τὴν σύνθεσιν, τὴν συγκρότησιν, τὴν λειτουργίαν καὶ τὰς ἀρμοδιότητας τῶν ὑπηρεσιακῶν πειθαρχικῶν συμβουλίων τῶν ὑπαλλήλων τοῦ Δημοσίου καὶ τῶν νομικῶν προσώπων δημοσίου δικαίου.

Ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 12. Ἀναδιατυπῶνται τὸ ἄρθρον 147 τοῦ Ὑπαλληλικοῦ Κώδικος, ἐπὶ τῷ τέλει σαφοῦς καθορισμοῦ τῶν πειθαρχικῶν ἀρμοδιοτήτων τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατίας, ὅπως τοῦτο κρίνῃ ἐπὶ προσφυγῶν κατὰ πειθαρχικῶν ἀποφάσεων, ἐν ὅψει καὶ τῆς καταργήσεως τοῦ Α.Σ.Δ.Υ.

Ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 13. Ἐπιδιώκεται ἡ ρύθμισις τῆς περι-

πτώσεως συνδικάσεως υπαλλήλων του αυτού Υπουργείου υπαγομένων λόγω βαθμού εις διάφορα υπηρεσιακά πειθαρχικά συμβούλια.

Επί του άρθρου 14. Επιδιώκεται η διατήρησις εν ισχύι της παραπομπής των πειθαρχικών υποθέσεων υπό του Υπουργείου ή του διοικητικού συμβουλίου νομικῶν προσώπων δημοσίου δικαίου ενώπιον του υπηρεσιακοῦ πειθαρχικοῦ συμβουλίου διὰ παραπεμπτηρίου ἐγγράφου, ἀντὶ τῆς ὑπὸ τοῦ Ὑπαλληλικοῦ Κώδικος προβλεπομένης πειθαρχικῆς ἀγωγῆς, δεδομένου ὅτι αὕτη παρημποδίζει καὶ ἐπεβράδυνε τὴν ἀσκήσιν τοῦ πειθαρχικοῦ ἐλέγχου.

Επί του άρθρου 15. Ρυθμίζονται τὰ ἀφορῶντα εἰς τὴν ἐκδοσιν, τὸ περιεχόμενον καὶ τὴν κοινοποίησιν τοῦ παραπεμπτηρίου ἐγγράφου.

Επί του άρθρου 16. Επιδιώκεται, πρὸς ἀποφυγὴν ἀκυροτήτων, ἡ διατήρησις ἐν ισχύι τῆς διατάξεως, δυνάμει τῆς ἑποίας ἡ ἀνάκρισις, κατὰ τὴν ἐνώπιον τοῦ υπηρεσιακοῦ πειθαρχικοῦ συμβουλίου διαδικασίαν, δὲν εἶναι ὑποχρεωτικὴ ἀλλὰ δυνατηκὴ, ἐνεργουμένη μόνον ὡς ἀνάγκη παρίσταται ἀνάγκη πληρεστέρας διαγνώσεως τῶν πραγματικῶν περιστατικῶν.

Επί του άρθρου 17. Ρυθμίζονται ὁμοιόμορφως διὰ τοῦς ὑπαλλήλους τοῦ Δημοσίου καὶ τῶν νομικῶν προσώπων δημοσίου δικαίου τὰ ἀφορῶντα εἰς τὴν αὐτεπάγγελτον πειθαρχικὴν δίωξιν τούτων.

Επί του άρθρου 18. Τροποποιουμένων τῶν οικείων διατάξεων τοῦ Ὑπαλληλικοῦ Κώδικος, προβλέπονται αἱ περιπτώσεις, καθ' ἃς ὁ πρόεδρος τοῦ υπηρεσιακοῦ πειθαρχικοῦ συμβουλίου ὀρίζει εἰσηγητὴν τῆς υποθέσεως. Πρὸς τούτοις ὀρίζεται ὅτι ἡ ὑπὸ τοῦ προέδρου κλησις εἰς ἀπολογίαὶν τοῦ διωκομένου, ἐνεργεῖται μετὰ προηγουμένην ἀπόφασιν τοῦ υπηρεσιακοῦ πειθαρχικοῦ συμβουλίου.

Επί του άρθρου 19. Προστίθεται διάταξις, ὑπὸ τῆς ὁποίας προβλέπεται ὅτι ἐπὶ παραπομπῆς τοῦ διωκομένου ὑπαλλήλου εἰς ἀνώτερον πειθαρχικῶς προϊστάμενον ἢ εἰς διοικητικὸν συμβούλιον νομικοῦ προσώπου μετὰ κλησιν αὐτοῦ εἰς ἀπολογίαὶν δὲν ἀπαιτεῖται νέα κλησις.

Επί του άρθρου 20. Προδιορίζονται σαφέστερον : α) τὰ πειθαρχικὰ ὄργανα, ἐνώπιον τῶν ὁποίων δικαιούται νὰ ζητήσῃ αὐτοπρόσωπον παράστασιν ὁ διωκόμενος ὑπαλληλὸς καὶ β) αἱ περιπτώσεις, καθ' ἃς τὸ υπηρεσιακὸν πειθαρχικὸν συμβούλιον δύναται νὰ ἀποφασίσῃ τὴν ἀναβολὴν τῆς δίχης.

Επί του άρθρου 21. Καθορίζονται σαφέστερον τὰ τῆς κοινοποιήσεως τῶν πειθαρχικῶν ἀποφάσεων καὶ κατὰ τὸν τρόπον καλύπτοντα τὰς περιπτώσεις τῶν τε ὑπαλλήλων τοῦ Δημοσίου καὶ τῶν νομικῶν προσώπων δημοσίου δικαίου.

Διὰ προστιθεμένης εἰς τὸ ἄρθρον τούτου διατάξεως ρητῶς ὀρίζεται ὅτι ἀνάκλησις ἐκδοθείσης πειθαρχικῆς ἀποφάσεως δὲν ἐπιτρέπεται.

Επί του άρθρου 22. Ρυθμίζονται ὁμοιόμορφως διὰ τε τοῦς ὑπαλλήλους τοῦ Δημοσίου καὶ τῶν νομικῶν προσώπων δημοσίου δικαίου τὰ ἀφορῶντα εἰς τὴν ἀσκήσιν ἐφέσεως κατὰ τῶν πειθαρχικῶν ἀποφάσεων.

Επί του άρθρου 23. Καθορίζονται, τὰ ἀφορῶντα εἰς τὴν ἀσκήσιν προσφυγῆς ἐνώπιον τοῦ Συμβουλίου Ἐπικρατείας κατὰ πειθαρχικῶν ἀποφάσεων.

Σημειωτέον ὅτι διὰ τοῦ άρθρου τούτου τοῦ σχεδίου διατηρεῖται μὴ θιγομένη ἡ κατάργησις τοῦ δικαιώματος τοῦ ἀρμοδίου Υπουργοῦ πρὸς ἀσκήσιν προσφυγῆς ὑπὲρ τῆς Διοικήσεως. Ἡ κατάργησις αὕτη ἐγένετο διὰ τοῦ άρθρου 36 παράγρ. 3 τοῦ Ν. 22/1975, ὡς παραχώρησις πρὸς τοῦς ὑπαλλήλους.

Επί του άρθρου 24. Προσαρμόζεται τὸ ἄρθρον 171 τοῦ Ὑπαλληλικοῦ Κώδικος πρὸς τὰς ἐπιφερομένας, διὰ τοῦ άρθρου 5 τοῦ σχεδίου, μεταβολὰς εἰς τὸ ἄρθρον 138 τοῦ Ὑπαλληλικοῦ Κώδικος, καθ' ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὴν ἐπανάληψιν τῆς πειθαρχικῆς δίχης.

Επί του άρθρου 25. Ρυθμίζονται κατὰ τρόπον ἀρτιώτερον θέματα, ἀναφερόμενα εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν πει-

θαρχικῶν ἀποφάσεων καὶ ἀντιμετωπίζεται ἡ ὁμοιόμορφος ἐφαρμογὴ τῶν διατάξεων τούτων καὶ ἐπὶ τῶν ὑπαλλήλων νομικῶν προσώπων δημοσίου δικαίου.

Επί του άρθρου 26. Παρέχεται ἐξουσιοδότησις ὡς διὰ Προεδρικῶν διαταγμάτων, ἐκδιδομένων ἐπὶ τῇ προτάσει τῶν Ὑπουργῶν Προεδρίας Κυβερνήσεως, Ἀπασχολήσεως καὶ τὸν κατὰ περίπτωσιν ἀρμοδίου, καθορίζονται τὰ τοῦ πειθαρχικοῦ δικαίου τοῦ ἐπὶ σχέσει ἰδιωτικοῦ δικαίου προσωπικοῦ τοῦ Δημοσίου καὶ τῶν νομικῶν προσώπων δημοσίου δικαίου.

Επί του άρθρου 27. Επιδιώκεται ἡ διατήρησις ἐν ισχύι τῆς διατάξεως, διὰ τῆς ὁποίας οἱ εἰσαγγελεῖς ὑποχρεοῦνται νὰ γνωστοποιοῦν εἰς τὴν προϊσταμένην τοῦ ὑπαλλήλου Ἀρχὴν πᾶσαν ἀσχοιμένην ποινικὴν δίωξιν κατὰ ὑπαλλήλου.

Επί του άρθρου 28. Ἡ διάταξις αὕτη δὲν χρήζει ἐπεξηγήσεως.

Επί του άρθρου 29. Σκοπεῖται ἡ διαφύλαξις τῆς ἰσχύος τῶν ἰσχυουσῶν πειθαρχικῶν διατάξεων, αἱ ὁποῖαι διέπουν τὸ προσωπικὸν τῆς ἐκπαιδεύσεως, ὡς καὶ ἡ ἐξαοφάλιξις τῆς συμπτύξεως καὶ τοῦ Ὑπουργοῦ Προεδρίας Κυβερνήσεως κατὰ τὴν ἐκδοσιν διαταγμάτων, ἀφορῶντων εἰς τὸν καθορισμὸν τῆς πειθαρχικῆς δικαιοδοσίας καὶ διαδικασίας ἐπὶ τοῦ προσωπικοῦ τῆς ἐκπαιδεύσεως.

Επί του άρθρου 30. Τίθεται ἐξουσιοδοτικὴ διάταξις ἐπιτρέπουσα, ὡς εἰς τὴν προβλεπομένην ὑπὸ τοῦ άρθρου 47 τοῦ ν. 22/1975 κωδικοποίησιν ὑπὸ τίτλον «Ὑπαλληλικὸς Κώδιξ» περιληφθοῦν καὶ αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος, ὡς καὶ παντὸς ἄλλου ἐκδοθέντος ἢ ἐκδοθησομένου νόμου, ἀφορῶντος εἰς θέματα τοῦ Ὑπαλληλικοῦ Κώδικος, μὴ ἀποκλειομένης τῆς κωδικοποιήσεως εἰς ἐνιαῖον κείμενον καὶ μόνον τῶν ἰσχυουσῶν διατάξεων περὶ τοῦ πειθαρχικοῦ δικαίου τῶν ὑπαλλήλων τοῦ Δημοσίου καὶ τῶν νομικῶν προσώπων δημοσίου δικαίου.

Επί του άρθρου 31. Τίθενται μεταβατικαὶ διατάξεις, διὰ τῶν ὁποίων ρυθμίζονται περιπτώσεις : α) πειθαρχικῶν ἀδικημάτων τελεσθέντων πρὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος καὶ μὴ πῶ ὀριστινῶς ἐκδικασθέντων, β) ἐκκρεμῶν πειθαρχικῶν δικῶν κατὰ τὴν δημοσίευσιν αὐτοῦ, γ) παραγραφῆς ἐνίων πειθαρχικῶν ἀδικημάτων καὶ δ) ἐπιβληθεισῶν καὶ μὴ ἐκτελεσθεισῶν πειθαρχικῶν ποινῶν προσωρινῆς παύσεως, τῆς ὁποίας ἐπιδιώκεται, διὰ τοῦ παρόντος, ἡ κατάργησις.

Επί του άρθρου 32. Σκοπεῖται ἡ ρητὴ κατάργησις τῶν περὶ πειθαρχικοῦ δικαίου νομοθετημάτων τῆς περιόδου τῆς δικτατορίας.

Διὰ τῆς προτεινομένης πρὸς κατάργησιν διατάξεως τοῦ άρθρου 23 τοῦ ν.δ. 751/1970 ἔχει παρασχεθῆ ἡ δυνατότης εἰς τὸν Πρωθυπουργὸν καὶ εἰς τὸν ἀρμοδίον κατὰ περίπτωσιν ὑπουργόν, ὡς ἔθη εἰς ἀργίαν, διαρκείας ἀπὸ 1 - 3 μηνῶν, ὑπαλλήλου τοῦ Δημοσίου ἢ νομικοῦ προσώπου δημοσίου δικαίου, διὰ διαγωγὴν κακοήθῃ ἢ ἀσυμβίβαστον πρὸς τὴν ἰδιότητα τοῦ δημοσίου ὑπαλλήλου ἢ διὰ παράβασιν καθήκοντος ἐκ δολίας προαιρέσεως ἢ ἀσυγγνώστου ἀμελείας, παραπέμπῃ δὲ τὸν εἰς ἀργίαν τιθέμενον ὑπαλλήλου ἐνώπιον τοῦ πειθαρχικοῦ συμβουλίου μετὰ τὸ ἐρώτημα τῆς ἀπολύσεως.

Ἡ διάταξις ὅμως αὕτη δὲν ἐναρμονίζεται πρὸς τὸ ὅλον σύστημα τοῦ Ὑπαλληλικοῦ Κώδικος, ὑπὸ παλίων διατάξεων τοῦ ὁμοίου προβλέπεται καὶ ἡ θέσις εἰς ἀργίαν καὶ ἡ πειθαρχικὴ δίωξις τῶν παρεκτρεπομένων ὑπαλλήλων καὶ ὡς ἐκ τούτου ἐνδείκνυται ἡ κατάργησις τῆς ἐν λόγω διατάξεως.

Τὰ ὑπὸ τοῦ προτεινομένου πρὸς κατάργησιν άρθρου 35 τοῦ νόμου 22/1975 ρυθμιζόμενα θέματα ἔχουν περιληφθῆ εἰς τὴν ὕλην τῶν ἀντιστοιχῶν διατάξεων τοῦ σχεδίου κατὰ τρόπον πληρέστερον καὶ σαφέστερον.

Ἐν τέλει τοῦ άρθρου τίθεται γενικὴ κατάργητικὴ ρήτρα πάσης γενικῆς ἢ ἐιδιχῆς διατάξεως ἀντικειμένης εἰς τὰς

διατάξεις του παρόντος ή ρυθμιζούσης άλλως θέματα διε-
πόμενα υπ' αυτού.

Έν Αθήναις τῆ 13 'Ιουλίου 1976

Ο Υπουργός
Προεδρίας Κυβερνήσεως
Γ. ΡΑΛΛΗΣ

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

Προσηρτημένον εις τὴν αιτιολογικὴν ἔκθεσιν ἐπὶ τοῦ σχεδίου Νόμου (περὶ ἐπαναφορᾶς ἐν ἰσχύϊ τῶν πειθαρχικῶν διατάξεων τοῦ Ὑπαλληλικοῦ Κώδικος καὶ «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως αὐτῶν».

ΘΙΓΟΜΕΝΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

α) τοῦ Κώδικος καταστάσεως τῶν δημοσίων διοικ/κῶν ὑπα-
λλήλων (ν. 1811/1951, ὡς ἰσχυε τὴν 20ῆν Ἀπριλίου 1967).
Διὰ τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ σχεδίου :

Ἄρθρον 132, παράγραφος 1, ἐδάφιον ιε.

1. Μεταξὺ τῶν πειθαρχικῶν ἀδικημάτων καταλέγονται
ιδίως :
ιε) ἡ μὴ εὐσυνείδητος ἔκθεσις προϊσταμένου περὶ τῶν
ὑπ' αὐτὸν ὑπαλλήλων.

Διὰ τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ σχεδίου :

Ἄρθρον 133, παράγραφος 2 καὶ ἐδάφιον η'
τῆς παραγράφου 4.

2. Τὸ πρόστιμον, ὑπολογιζόμενον ἐπὶ πασῶν τῶν κατὰ
τὸν χρόνον τῆς ἐκδόσεως τῆς καταγνωστικῆς ἀποφάσεως
ἀποδοχῶν, παρακρατεῖται ἐκ τοῦ πρώτου μετὰ τὴν τελε-
σιδικίαν τῆς ἀποφάσεως μηνὸς τμηματικῶς καὶ συνεχῶς
κατὰ μηνιαίας δόσεις ἴσας πρὸς τὸ 1/4 τῶν ἀποδοχῶν μέχρι
ἐξοφλήσεως.

Τὸ πρόστιμον περιέρχεται εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον ἢ
τὰ ὑπὸ εἰδικῶν ὁμῶν καθοριζόμενα εἰδικὰ ταμεῖα.

4. Τὴν ποινὴν τῆς ὀριστικῆς παύσεως δύναται νὰ ἐπι-
βάλλῃ ὁ πειθαρχικὸς δικαστὴς μόνον διὰ τὰ ἐξῆς ἀδικήματα :
.....

η) διάπραξιν ἐντὸς διετίας, μετὰ ἐπιβολὴν τριῶν πει-
θαρχικῶν ποινῶν, τοῦ αὐτοῦ ἀδικήματος.

Διὰ τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ σχεδίου :

Ἄρθρον 134, παράγραφος 7.

7. Ἡ ποινὴ τῆς ἐπιπλήξεως μετὰ πενταετίαν ἀπὸ τῆς ἐπι-
βολῆς αὐτῆς καὶ αἱ λοιπαὶ βαρύτεραι τοιαῦται, πλὴν τῆς
παύσεως, μετὰ δεκαετίαν διαγράφονται ἐκ τοῦ δελτίου τοῦ
τιμωρηθέντος ὑπαλλήλου, ἂν κατὰ τὸ διάστημα τῆς ὡς
ἄνω πενταετίας ἢ δεκαετίας δὲν ἐτιμωρήθῃ.

Διὰ τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ σχεδίου :

Ἄρθρον 138, παράγραφοι 3 καὶ 4.

3. Πραγματικὰ γεγονότα, ὧν ἡ ὑπαρξίς ἢ ἀνυπαρξία
διεπιστώθῃ διὰ τελεσιδικίου ἀποφάσεως ποινικοῦ δικαστη-
ρίου, λαμβάνονται ἐν τῇ πειθαρχικῇ δίκῃ ὡς ἐν τῇ ποινικῇ.
Οὐδόλως ὁμῶς κωλύεται ἐντεῦθεν τὸ πειθαρχικὸν ὄρ-
γανον νὰ ἐκδώσῃ ἀπόφασιν διάφορον τῆς ποινικῆς.

4. Ἐκδιδομένης τελεσιδικίου ποινικῆς καταδικαστικῆς
ἀποφάσεως μετὰ τὴν πειθαρχικὴν ἐπαναλαμβάνεται ἡ ἐνεκ-
τῆς αὐτῆς πράξεως πειθαρχικὴ δίωξις, ἐὰν δικαιολογῆται
κατὰ τὴν παράγραφον 4 τοῦ ἄρθρου 133 ἢ παῦσις τοῦ ὑπα-
λλήλου, ἐκδιδομένης δὲ τελεσιδικίου ἀθωωτικῆς ποινικῆς
ἀποφάσεως, ἐπαναλαμβάνεται ἡ πειθαρχικὴ δίκη, ἢ διὰ τὴν
αὐτὴν πρᾶξιν ἀπολήξασα μόνον εἰς τὴν παῦσιν ἢ τὸν ὑπο-
βιβασμὸν τοῦ ὑπαλλήλου.

Τὸ πρὸς ἐπανάληψιν τῆς πειθαρχικῆς δίκης δικαίωμα παρα-
γράφεται μετὰ διετίαν ἀπὸ τῆς τελεσιδικίας τῆς ποινικῆς

Διὰ τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ σχεδίου :

Ἄρθρον 142 Ὑπαλληλικοῦ Κώδικος.

1. Αἱ πειθαρχικαὶ δικαιοδοσίαι εἶναι μονομελεῖς καὶ πολυ-
μελεῖς.
2. Μονομελεῖς πειθαρχικαὶ δικαιοδοσίαι εἶναι οἱ πει-
θαρχικῶς προϊστάμενοι τοῦ ὑπαλλήλου, πολυμελεῖς δέ :
α) τὰ πειθαρχικὰ συμβούλια καὶ
β) τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας.
Νόμος 4464/1965 ἄρθρον 6, Α, παρ. 1, 2, 3, 5 ἐδ. α' καὶ
6 ἀναφερόμενον εἰς τὴν πειθαρχικὴν ἀρμοδιότητα τοῦ καταρ-
τηθέντος ΑΣΔΥ.

Διὰ τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ σχεδίου :

Ἄρθρα 143, 173 καὶ 174.

Ἄρθρον 143.

1. Πειθαρχικῶς προϊστάμενοι εἶναι :
α) ὁ Ὑπουργὸς καὶ ὁ Ὑφυπουργὸς ἐπὶ πάντων τῶν εἰς
τὴν ἀρμοδιότητα αὐτῶν ὑπαγομένων ὑπαλλήλων, κεντρι-
κῶν καὶ περιφερειακῶν·
β) ὁ γενικὸς γραμματεὺς τοῦ Ὑπουργείου ἐπὶ τῶν αὐτῶν
ὑπαλλήλων ἀπὸ τοῦ 4ου βαθμοῦ καὶ κάτω·

γ) ὁ γενικὸς διευθυντὴς τοῦ Ὑπουργείου ἐπὶ τῶν αὐτῶν
ὑπαλλήλων τῆς ἀρμοδιότητος αὐτοῦ·

δ) ὁ διευθυντὴς τοῦ Ὑπουργείου ἐπὶ τῶν κεντρικῶν ὑπα-
λλήλων τῆς ἀρμοδιότητος αὐτοῦ, ἀπὸ τοῦ 6ου βαθμοῦ καὶ
κάτω·

ε) ὁ νομάρχης ἐπὶ πάντων τῶν ἐν τῷ νομῷ ὑπηρετούντων
πολιτικῶν διοικητικῶν ὑπαλλήλων, πλὴν τῶν ὑπαγομένων
εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Δικαιοσύνης·

στ) ὁ γενικὸς ἐπιθεωρητὴς ἐπὶ τῶν ὑποκειμένων εἰς τὴν
γενικὴν ἐπιθεώρησιν ὑπαλλήλων κατωτέρου τοῦ ὄν φέρει
οὗτος βαθμοῦ·

ζ) ὁ ἐπιθεωρητὴς ἐπὶ τοῦ κατωτέρου τοῦ ὄν φέρει οὗτος
βαθμοῦ προσωπικοῦ τοῦ κλάδου καὶ τῆς περιφερείας αὐτοῦ
καὶ

η) ἡ ἀμέσως προϊσταμένη ἀρχὴ τοῦ ὑπαλλήλου.

2. Διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῆς προηγουμένης παραγράφου
λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν οἱ ὀργανικοὶ βαθμοί.

Ἄρθρον 142.

1. Πειθαρχικῶς προϊστάμενος ἐπὶ τοῦ προσωπικοῦ τοῦ
Νομικοῦ Συμβουλίου τοῦ Κράτους εἶναι ὁ Ὑπουργὸς τῶν
Οικονομικῶν καὶ ὁ Πρόεδρος τοῦ Νομικοῦ Συμβουλίου ἀσκή-
ων ἀρμοδιότητος Γενικοῦ Γραμματέως.

2. Τὴν ἀρμοδιότητα τοῦ πειθαρχικοῦ συμβουλίου ἐπὶ τοῦ
ὡς ἄνω προσωπικοῦ ἀσκεῖ ἡ ὀλομέλεια τοῦ Νομικοῦ Συμ-
βουλίου.

Ἄρθρον 143.

Πειθαρχικῶς προϊστάμενοι τοῦ προσωπικοῦ τῶν πολιτικῶν
ὑπαλλήλων τῶν στρατιωτικῶν ὑπηρεσιῶν, εἶναι ἐκτὸς τῶν
ἐν τῷ ἄρθρῳ 143 ὀριζόμενων, καὶ οἱ ἀρχηγοὶ τῶν Γενικῶν
ἐπιτελειῶν ἐπὶ τῶν ὑπ' αὐτοὺς ὑπαλλήλων καὶ οἱ διοικηταὶ
μονάδων, οἱ διευθύνται καταστημάτων ἢ προϊστάμενοι
ὑπηρεσιῶν, δυνάμενοι νὰ ἐπιβάλλουν ἅπαντες μὲν τὴν ποινὴν
τῆς ἐπιπλήξεως, ἐκ δὲ τοῦ προστίμου, οἱ μὲν ἀρχηγοὶ τῶν
Γενικῶν Ἐπιτελειῶν τὰς ποινὰς ἀρμοδιότητος Γενικοῦ
Γραμματέως, οἱ δὲ λοιποὶ, ἐὰν δὲν εἶναι ἀνώτατοι ἀξιω-
ματικοί, μέχρι καὶ τοῦ ἡμίσεος τῶν ἀποδοχῶν ἐνὸς μηνός,
ἐὰν οἱ ἀνώτεροι, μέχρι καὶ τοῦ 1/3, ἐὰν δὲ τέλος κατώτεροι,
μέχρι καὶ τοῦ 1/4 αὐτῶν.

Διὰ τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ σχεδίου :

Ἄρθρον 144.

1. Οἱ πειθαρχικῶς προϊστάμενοι δύνανται νὰ ἐπιβάλλουν
πάντες τὴν ποινὴν τῆς ἐπιπλήξεως, τὴν δὲ τοῦ προστίμου
ὑπὸ τὰς ἐξῆς διακρίσεις :

α) ὁ Ὑπουργὸς μέχρι καὶ τῶν ἀποδοχῶν ἐνὸς μηνός·
β) οἱ γενικὸς γραμματεὺς, γενικὸς διευθυντὴς καὶ γε-
νικὸς ἐπιθεωρητὴς μέχρι καὶ τοῦ ἡμίσεος αὐτῶν·

γ) ὁ νομάρχης μέχρι τῶν τριῶν τετάρτων τῶν ἀποδοχῶν
ἐνὸς μηνός καὶ
δ) πάντες οἱ λοιποὶ μέχρι καὶ τοῦ ἐνὸς τρίτου αὐτῶν.

2. Την πειθαρχικήν ἀρμοδιότητα τοῦ γενικοῦ γραμματέως ἀσκούν ἐπίσης ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου καὶ ὁ παρὰ τῷ Ἐλεγκτικῷ Συνεδρίῳ Γεν. Ἐπίτροπος ἐπὶ πάντων τῶν ὑπ' αὐτοὺς διοικητικῶν ὑπαλλήλων.

Διὰ τοῦ ἀρθροῦ 9 τοῦ σχεδίου :

Ἄρθρον 145.

1. Ἡ ἀρμοδιότης τῶν πειθαρχικῶς προϊσταμένων εἶναι ἀμεταβίβαστος.

2. Οἱ πειθαρχικῶς προϊστάμενοι διώκουν καὶ δικάζουν αὐτεπαγγέλτως.

3. Ἀρμόδιος πειθαρχικῶς προϊστάμενος εἶναι ὁ εἰς ὃν ὑπῆγετο ὁ ὑπάλληλος κατὰ τὸν χρόνον τῆς τελέσεως τοῦ ἀδικήματος.

4. Διὰ τῆς κλήσεως εἰς ἀπολογία ἀρχεται ἡ αὐτεπάγγελτος δίκη.

5. Μεταξὺ πλειόνων ἀρμοδίως ἐπιληφθέντων πειθαρχικῶς προϊσταμένων προτιμᾶται ὁ πρότερον καλέσας εἰς ἀπολογία.

6. Ἡ ἐκδοσις ὀριστικῆς ἀποφάσεως ὑπὸ πειθαρχικῶς προϊσταμένου ἀποκλείει τὴν ὑπ' ἄλλου, ἔστω καὶ ἀνωτέρου τοῦ δικάσαντος, πειθαρχικῶς προϊσταμένου ἐπανεκδίκασιν τῆς αὐτῆς ὑποθέσεως.

Διὰ τοῦ ἀρθροῦ 11 τοῦ σχεδίου :

Ἄρθρον 146.

1. Πειθαρχικά συμβούλια εἶναι τὰ ὑπηρεσιακὰ συμβούλια.

2. Τὰ πειθαρχικά συμβούλια δικάζουν ἐπὶ πειθαρχικῇ ἀγωγῇ καὶ ἐπὶ ἐφέσει.

3. Δικάζοντα ἐπὶ πειθαρχικῇ ἀγωγῇ, δύνανται νὰ ἐπιβάλλουν πᾶσαν ποινὴν τοῦ ἀρθροῦ 133, πλην ἐναντίας διατάξεως.

4. Τὰ πειθαρχικά συμβούλια, δικάζοντα ἐπὶ ἐφέσει τοῦ καταδικασθέντος ὑπαλλήλου ἢ τοῦ πειθαρχικῶς προϊσταμένου ὑπὲρ τοῦ ὑπαλλήλου, δὲν δύνανται νὰ καταστήσουν χείρονα τὴν θέσιν αὐτοῦ. Δικάζοντα δὲ ἐπὶ ἐφέσει πειθαρχικῶς προϊσταμένου κατὰ τοῦ ὑπαλλήλου, δὲν δύνανται νὰ ἐπιβάλλουν ἐλαφροτέραν τῆς ἐπιβληθείσης ποινῆς.

5. Ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει τὰ πειθαρχικά συμβούλια, εἴτε κατὰ πρῶτον βαθμὸν δικάζοντα εἴτε κατ' ἐφεσιν, δύνανται νὰ παραπέμπουν τὴν ὑπόθεσιν εἰς μονομελῆ δικαιοδοσίαν.

6. Συγκρούσεις ἀρμοδιότητος μεταξὺ πλειόνων πειθαρχικῶν συμβουλίων διὰ τὸ αὐτὸ ἀδίκημα, εἴτε καταφατικά, ἐφ' ὅσον δὲν ἐξεδύθη εἰσέτι ὀριστικὴ ἀπόφασις, εἴτε ἀποφατικά, ἐφ' ὅσον εἶναι ἡ κατέστησεν τελεσίδικοι αἱ περὶ ἀναρμοδιότητος αὐτῶν ἀποφάσεις, αἴρονται ὑπὸ τοῦ Προέδρου τοῦ Νομικοῦ Συμβουλίου τοῦ Κράτους ἐπὶ τῇ προσηκόντως βεβαιωμένῃ αἰτήσει τοῦ ἀρμοδίου Ὑπουργοῦ ἢ τοῦ δικαιοκόμενου ὑπαλλήλου ἢ, προκειμένου περὶ καταφατικῆς συγκρούσεως, καὶ τοῦ προέδρου τοῦ ἑτέρου τῶν πειθαρχικῶν συμβουλίων.

Ἄρθρον 165.

1. Τὰ πειθαρχικά συμβούλια συνεδριάζουν μυστικῶς.

2. Τὰ τῆς τήρησεως τῶν πρακτικῶν, τὰ τῆς ἀπειρίας, τῆς ἀναπληρώσεως τῶν κωλυομένων μελῶν καὶ συγχροτήσεως τῆς πλειοψηφίας διέπονται ὑπὸ τῶν ἀρθρῶν 7 καὶ ἐφεξῆς, ὡς ταῦτα τροποποιοῦνται ὑπὸ τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος κεφαλαίου, πλην ἂν ἡ πειθαρχικὴ δικαιοδοσία ἀσκῆται ὑπὸ εἰδικῶν πειθαρχικῶν συμβουλίων, δι' ἃ ἰσχύουν αἱ περὶ τούτων εἰδικαὶ διατάξεις.

Διὰ τοῦ ἀρθροῦ 12 τοῦ σχεδίου :

Ἄρθρον 147.

Τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας δικάζει τὰς προσφυγὰς :
α) κατὰ τῶν ἀποφάσεων τῶν πειθαρχικῶν συμβουλίων, τῶν ἐπιβαλλουσῶν ὀριστικῆν ποῦσιν, ὑποβιβασμῶν ἢ στέρησιν τοῦ πρὸς προαγωγὴν δικαιομάτους καὶ

β) κατὰ τῶν ἐπιβαλλουσῶν οἰανδήποτε ποινὴν ἀποφάσεων τῶν Ὑπουργῶν.

Διὰ τοῦ ἀρθροῦ 13 τοῦ σχεδίου :

Ἄρθρον 148, παρ. 3, ἐδ. β' τοῦ Ὑπαλληλικοῦ Κώδικος, ὡς συμπληρωτὴ διὰ τῆς παρ. 4 τοῦ ἀρθροῦ 1 τοῦ νόμου 2645/1953.

3. Ἀρμόδιον πρὸς συνεκδίκασιν μεταξὺ πλειόνων ὀργάνων εἶναι :

β) μεταξὺ πλειόνων πειθαρχικῶν συμβουλίων τὸ πρότερον ἐπιληφθέν.

Τὸ πειθαρχικὸν συμβούλιον θεωρεῖται ἐπιληφθὲν διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῆς παρούσης διατάξεως ἀφ' ἧς περιέληθ ἡ πειθαρχικὴ ἀγωγή ἢ τὸ ἐνδικον μέσον εἰς τὴν γραμματεῖαν αὐτοῦ.

Διὰ συνδικαζόμενα πειθαρχικά ἀδικήματα ὑπαλλήλων ἐπὶ βαθμῶ 5ω καὶ ἀνωτέρω καὶ ὑπαλλήλων ἐπὶ βαθμῶ 6ω καὶ κατωτέρω ἀρμόδιον Ὑπηρεσιακὸν Συμβούλιον καθίσταται τὸ ἐν παραγράφῳ 2 τοῦ ἀρθροῦ 3 τοῦ Ν.Δ. 2500/1953, ὀριζόμενον διὰ τοὺς ἐπὶ βαθμῶ 5ω καὶ ἀνωτέρω ὑπαλλήλους.

Διὰ τοῦ ἀρθροῦ 14 τοῦ σχεδίου :

Ἄρθρον 149.

1. Τὴν πειθαρχικὴν ἀγωγὴν ἐγείρει ἐνώπιον τοῦ πειθαρχικοῦ συμβουλίου ὁ οἰκεῖος Ὑπουργός, εἴτε ἐξ οἰκείας πρωτοβουλίας, ἐφ' ὅσον κρίνει ὅτι τὸ ἀδίκημα εἶναι τιμωρητέον διὰ ποινῆς μείζονος τῆς ἀρμοδιότητος αὐτοῦ, ἔστω καὶ ἂν δὲν ὑπάρχη περὶ τούτου πρότασις τῆς ἀρμοδίας ὑπηρεσίας, εἴτε κατόπιν ἠτιολογημένης προτάσεως περὶ τούτου τῆς ἀρμοδίας ὑπηρεσίας, ὅτε ὑπορεοῦται ὁ Ὑπουργὸς νὰ ἀσκήσῃ πειθαρχικὴν ἀγωγὴν. Κατὰ πᾶσαν περίπτωσιν δέον νὰ ὑφίσταται ἐκθεσις τῆς ἀρμοδίας ὑπηρεσίας εἴτε ὑποβαλλομένη αὐτεπαγγέλτως εἴτε προκαλουμένη ὑπὸ τοῦ οἰκείου Ὑπουργοῦ.

2. Καθ' ὑπαλλήλου τεθέντος εἰς ἀργίαν λόγῳ ποινικῆς διώξεως ἢ καταδίκης καὶ ἐπανερχομένου εἴτα εἰς ἐνέργειαν ἐγείρεται ὑποχρεωτικῶς πειθαρχικὴ ἀγωγή, δι' ἧς ποινικῶς ἐδιώχθη ἢ καταδικάσθη πράξεις, ἐφ' ὅσον τοῦτο δὲν εἴχε γίνεαι πρὸ τῆς εἰς ἀργίαν θέσεώς του.

3. Ὁ Ὑπουργός δύναται τὴν ἀρμοδιότητα αὐτοῦ πρὸς ἐγερσιν τῆς πειθαρχικῆς ἀγωγῆς νὰ μεταβιβάσῃ εἰς τὸν ἀμέσως μετ' αὐτὸν πειθαρχικῶς προϊστάμενον μόνιμον ὑπάλληλον, εἴτε γενικῶς εἴτε δι' ὠρισμένας κατηγορίας ὑπαλλήλων, ἐπ' οὐδενὶ ὅμως λόγῳ ἰσόβαθμον ἢ ἀνώτερον κατὰ ἓνα μόνον βαθμὸν τοῦ καθ' οὗ ἐγείρεται ἡ πειθαρχικὴ ἀγωγή.

4. Ἡ ἀρμοδιότης τοῦ Ὑπουργοῦ καὶ τοῦ πειθαρχικοῦ συμβουλίου κρίνεται ἐκ τοῦ χρόνου, καθ' ὃν ἐτελέσθη τὸ ἀδίκημα.

Διὰ τοῦ ἀρθροῦ 15 τοῦ σχεδίου :

Ἄρθρον 150.

1. Ἡ ἐγερσις τῆς πειθαρχικῆς ἀγωγῆς καταργεῖ τὴν μὴ πω περατωθεῖσαν δι' ὀριστικῆς ἀποφάσεως αὐτεπάγγελτον δίκην.

2. Ἡ ἐκδοσις ὀριστικῆς ἀποφάσεως ἐπὶ τινος ἀδικήματος εἴτε ὑπὸ μονομελοῦς εἴτε ὑπὸ πολυμελοῦς δικαιοδοσίας καθιστᾶ ἀπαράδεκτον τὴν πειθαρχικὴν ἀγωγὴν.

3. Ἀνάκλησις τῆς ἀσκηθείσης πειθαρχικῆς ἀγωγῆς ἀποκλείεται.

4. Ἐν τῇ πειθαρχικῇ ἀγωγῇ δέον νὰ ὀρίζονται τὰ συνιστῶντα τὸ δικαίωμα ἀδίκημα πραγματικὰ περιστατικὰ ὡς καὶ τὰ ὑπάρχοντα στοιχεῖα ἐνοχῆς.

5. Ἡ πειθαρχικὴ ἀγωγή κοινοποιεῖται εἰς τὸν ἐγκαλούμενον, μεθ' ὃ διαβιβάζεται μετὰ τῆς ἐκθέσεως τοῦ προϊσταμένου τῆς ὑπηρεσίας καὶ πάντων τῶν λοιπῶν στοιχείων, ὡς καὶ ὁλοκλήρου τοῦ ἀτομικοῦ φακέλου τοῦ ὑπαλλήλου, εἰς τὸν γραμματέα τοῦ πειθαρχικοῦ συμβουλίου.

Διά του άρθρου 16 του σχεδίου.

Άρθρον 152, παράγραφος 4.

4. Κατά την ενώπιον του πειθαρχικού συμβουλίου διαδικασία επί τε της πειθαρχικής αγωγής και της έφέσεως ή ανάκρισις είναι υποχρεωτική, πλην εάν ή τυχόν προηγηθείσα κρίνηται ως έπαρκής.

Διά του άρθρου 17 του σχεδίου :

Άρθρον 158.

1. 'Επί αύτεπαγγέλτου διώξεως ό μόν 'Υπουργός μετά τώ πέρας των ανάκρισεων, ενεργεί ως όρίζεται έν παραγράφω 1 του άρθρου 149, πώς δέ έτερος πειθαρχικός προϊστάμενος, έπιληρωθείς της διώξεως, καθ' οίονδήποτε στάδιον των ανάκρισεων, εάν τώ εικάζόμενον άδίκημα έπάγεται κατά την κρίσιν του ποινην μείζονα της άρμοδιότητος αυτού, παραπέμπει υποχρεωτικώς τόν φάκελον εις τόν οικείον 'Υπουργόν, όστις ενεργεί κατά τώ άρθρον 149 παρ. 1.

2. 'Όταν τά περιωρισμένης πειθαρχικής άρμοδιότητος συμβούλια κρίνουν, ότι τώ άδίκημα, δι' ό έκκρεμεί ενώπιον αύτων πειθαρχική άγωγή ή έφεσις, δικαιολογη ποινην βαρύτεραν των υπ' αυτών έπιβαλλομένων, διαβιβάζουν τώ φάκελον κατόπιν πράξεως αύτων εις τώ άρμόδιον πειθαρχικόν συμβούλιον.

Διά του άρθρου 18 του σχεδίου :

Άρθρον 159, παράγραφοι 3, 4 και 5.

3. 'Ο πρόεδρος του πειθαρχικού συμβουλίου μετά την ύποβολήν του πορίσματος καλεί τόν δικαιόμενον εις άπολογίαν και όρίζει έν των μελών του συμβουλίου, ως εισηγητήν.

4. Μετά ήτιςολογημένην πρότασιν του εισηγητού δύναται ό πρόεδρος νά διατάξη συμπλήρωσιν της ανάκρισεως.

5. Συμφωνούντων προέδρου και εισηγητού, δύναται ή ύπόθεσις νά άχθη εις συζήτησιν άνευ κλήσεως εις άπολογίαν, εάν καθίσταται σφόδρα πιθανή ή άθώωσις του δικαιόμενου.

Διά του άρθρου 19 του σχεδίου :

Άρθρον 160, παράγραφος 1.

1. Αί πρωτόδικαι καταδικαστικάί αποφάσεις εκδίδονται μετά κλήσιν του υπάλληλου εις άπολογίαν. 'Η μή έμπρόθεσμος ύποβολή της άπολογίας, ής ή κλήσις έπεδόθη άποδειγμένως, δέν κωλύει την έκδοσιν της αποφάσεως. Άλλά και ή έκπροθέσμως ύποβληθείσα πρό της έκδόσεως της αποφάσεως λαμβάνεται υπ' όψιν.

Διά του άρθρου 20 του σχεδίου :

Άρθρον 162, παράγραφοι 2 και 3.

2. Αί πειθαρχικάί δικαιοδοσιαί δικαιούνται νά απαιτήσουν την ενώπιον αύτων αύτοπρόσωπον παράστασιν του υπάλληλου. Τό αύτό δικαίωμα έχει και ό υπάλληλος.

3. 'Εν τή περιπτώσει της παρ. 5 του άρθρου 159 τώ πειθαρχικόν συμβούλιον, έφ' όσον δέν πείθεται περί της άθωότητος του έγκλουμένου, αναβάλλει την δίκην διά την κλήσιν αυτού εις άπολογίαν.

'Επίσης αναβάλλει την δίκην και όταν κρίνη αναγκαίαν την συμπλήρωσιν της ανάκρισεως ή την προφορικην ύποστήριξιν της άπολογίας.

Διά του άρθρου 21 του σχεδίου :

Άρθρον 168, παράγραφοι 4 και 5.

4. 'Η πειθαρχική άπόφασις κοινοποιείται έν αντιγράφω :
α') εις τόν κριθέντα,
β') εις τώ άρμόδιον 'Υπουργείον, και
γ') εις την άμέσως προϊσταμένην άρχην του κριθέντος.
5. 'Η άπόφασις επιδίδεται εις τόν κριθέντα κατά τά έν άρθρω 160 παρ. 6 όριζόμενα, εις δέ τώ άρμόδιον 'Υπουργείον και την άμέσως προϊσταμένην άρχην του κριθέντος υπάλληλου πέμπεται ταχυδρομικώς επί άποδείξει.

Διά του άρθρου 22 του σχεδίου :

Άρθρον 169, παράγραφοι 1,2,4,6 και 9.

1. Εις έφεσιν ύπόκεινται αί άποφάσεις των πειθαρχικώς προϊσταμένων, πλην των υπό του 'Υπουργού ή του νομάρχου

2. Εις έφεσιν δικαιούνται :

α') ό καταδικασθείς υπάλληλος και
β') ύπέρ της Διοικήσεως ή ύπέρ του υπάλληλου πās πειθαρχικώς προϊστάμενος του διωχθέντος υπάλληλου, πλην του εκδόντος την προσβαλλομένην άπόφασιν και των κατωτέρων αυτού.

4. 'Η έφεσις άσκειται έντός δέκα ήμερών από της κοινοποιήσεως της προσβαλλομένης άποφάσεως εις τόν καταδικασθέντα υπάλληλον, έφ' όσον άσκειται υπ' αυτού, άλλως άφ' της περιέληθι ή άπόφασιν εις την ύπηρεσίαν, εις ήν άνήκει ό εκκαλών προϊστάμενος.

'Η περιέλευσις άποδεικνύεται εκ της πρωτοκόλλησεως του διαβιβαστικού της άποφάσεως έγγραφου.

6. 'Η έφεσις του καταδικασθέντος υπάλληλου ύποβάλλεται ή κοινοποιείται υπ' αυτού εις τώ εκδόν την άπόφασιν όργανον, του δέ πειθαρχικώς προϊσταμένου διαβιβάζεται εις αύτό δι' έγγραφου.

'Η ύποβολή της έφέσεως ή ή πρωτοκόλλησις του διαβιβαστικού αύτης έγγραφου δέν νά γίνη πρό της λήξεως της άνω προθεσμίας.

'Ο πρός όν ύπεβλήθη ή διεβιβάσθη ή έφεσις όφείλει έντός πέντε ήμερών νά διαβιβάση αύτην μετά της δικογραφίας εις τόν γραμματέα του πρός ό άπευθύνεται πειθαρχικόν συμβούλιον.

9. 'Η επί έφέσει προϊσταμένου τινος έκδοσις όριστικης άποφάσεως καθιστά άπαράδεκτον πῶσαν άλλην έφεσιν προϊσταμένου κατά της αύτης πρωτοδικου άποφάσεως.

Διά του άρθρου 23 του σχεδίου :

Άρθρον 170.

1. Εις προσφυγήν κατά των έπιβαλλουσών ποινην άποφάσεων των 'Υπουργών δικαιούται ό τιμωρηθείς υπάλληλος.

2. Εις προσφυγήν κατά των έν άρθρ. 147 έδ. α' άποφάσεων των πειθαρχικων συμβουλίων δικαιούνται :

α') ό τιμωρηθείς υπάλληλος και
β') ύπέρ της Διοικήσεως ή άρμόδιος 'Υπουργός.

3. 'Η προσφυγή άπευθύνεται πρός τώ Συμβούλιον της 'Επικρατείας.

4. Κατά την συζήτησιν της προσφυγής καλείται όπως παραστή έκπρόσωπος της Διοικήσεως.

Διά του άρθρου 24 του σχεδίου :

Άρθρον 171.

1. Την κατά την παράγρ. 4 του άρθρου 138 επανάληψιν της πειθαρχικής δίκης αίτείται έν μόν τή περιπτώσει της έκδόσεως καταδικαστικης, ποινικής άποφάσεως ό οικείος 'Υπουργός κατόπιν εκθέσεως κατά την παράγρ. 1 του άρθρου 149, έν δέ τή περιπτώσει της έκδόσεως άθωωτικης ποινικής άποφάσεως ό άθωωθείς.

2. 'Η αίτησις επανάληψεως άπευθύνεται πρός τώ πειθαρχικόν συμβούλιον, εις ό ύπήγετο ό υπάλληλος κατά τόν χρόνον της τελέσεως του αδικήματος, τηρείται δέ δι' αύτην ή διαδικασία της πειθαρχικής άγωγής.

3. Κατά την δίκην ταύτην έν μόν τή α' περιπτώσει της πρώτης παραγράφου δύναται νά έπιβληθι ποινή άνωτέρα της έπιβληθείσης, έν δέ τή β' δύναται νά άποκατασταθι ό παυθείς ή ύποβιβασθείς υπάλληλος, άλλά δέν άποκλείεται νά τιμωρηθι δι' οιασδήποτε άλλης ποινής. 'Ο άποκαθιστάμενος υπάλληλος καταλαμβάνει την τυχόν ύπάρχουσαν κενήν θέσιν του βαθμού εις όν άποκαθίσταται, ή, έν έλλείψει τοιαύτης, παραμένει ύπεράριθμος και καταλαμβάνει την πρώτην κενωθισομένην ταύτην.

Διά του άρθρου 25 του σχεδίου :

Άρθρον 172, παράγραφοι 1, 2, και 4.

1. 'Η μή ύποκειμένη εις έφεσιν ή προσφυγήν όριστικη πειθαρχική άπόφασις είναι υποχρεωτικώς έκτελεστή.

2. 'Η έκτελεστή πειθαρχική άπόφασις έκτελείται, ως πρός

* (Κατά των πειθαρχικων άποφάσεων του νομάρχου έθεσπισθη διά του άρθρου 18 παρ. 2 - 8 του νόμου 3200/55 δικαίωμα προσφυγής ενώπιον του καταργηθέντος ΑΣΔΥ).

μέν τὸ πρόστιμον ὑπὸ τοῦ προϊσταμένου τῆς ὑπηρεσίας τοῦ ἐντελλομένου τὴν πληρωμὴν τῶν ἀποδογῶν τοῦ καταδικασθέντος, πρὸς τὸν ἀποστέλλεται ὑπὸ τῆς ἐκδόσεως ἀρχῆς ὑπεχρεωτικῶς καὶ ἀμέσως ἅμα τῇ τελεσιδικίᾳ τῆς ἀποφάσεως ἀντίγραφον αὐτῆς, ὡς πρὸς δὲ τὰς λοιπὰς ποινὰς ὑπὸ τοῦ οἴκειο Ὑπουργείου. Εἰς περίπτωσιν λύσεως τῆς ὑπαλλήλικῆς σχέσεως τὸ πρόστιμον εἰσπράττεται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ νόμου περὶ εἰσπράξεως δημοσίων ἐσόδων.

4. Ἀρμοδιότητος διὰ τὴν βεβαίωσιν τῶν τελῶν τῆς δίκης εἶναι ὁ ἐκδὸς τὴν καταδικαστικὴν ἀπόφασιν πειθαρχικῶς προϊστάμενος ἢ ὁ γραμματεὺς τοῦ ἐκδόντος ταύτην πειθαρχικοῦ συμβουλίου.

Διὰ τοῦ ἀρθροῦ 26 τοῦ σχεδίου :

Ἄρθρον 175.

1. Εἰς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος κεφαλαίου ὑπάγονται καὶ οἱ ἐπὶ συμβάσει ἢ θετείᾳ εἰς τακτικὰς θέσεις διοριζόμενοι ὑπάλληλοι.

2. Ἐπίσης ὑπάγονται καὶ οἱ ἑκτακτοὶ, ἀποκλειομένης μόνον τῆς προσφυγῆς ἐνώπιον τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας.

β) Πειθαρχικαὶ διατάξεις τῶν ὑπαλλήλων νομικῶν προσώπων δημοσίου δικαίου.

Β.Δ. τῆς 23/24 Δεκεμβρίου 1955 «περὶ ἐφαρμογῆς τοῦ Ὑ.Κ. ἐπὶ τῶν ὑπαλλήλων τῶν Ν.Π.Δ.Δ.»

Ἄρθρον 11 παρ. 3 καὶ ἀρθρα 12 - 17

Ἄρθρον 11 παρ. 3.

3. (Ἄρθρα 142 - 175. Ἀντικατάστασις). Ἐντὶ τῶν ἀρθρῶν 142 - 175 τοῦ κώδικος ἰσχύουν ἐπὶ Ν.Π.Δ.Δ. αἱ διατάξεις τῶν ἀρθρῶν 12 - 17 τοῦ παρόντος διατάγματος

Ἄρθρον 12.

1. Αἱ πειθαρχικαὶ δικαιοδοσίαι εἶναι : α) οἱ πειθαρχικοὶ προϊστάμενοι, β) τὸ διοικητικὸν συμβούλιον, γ) τὸ ὑπηρεσιακὸν συμβούλιον καὶ δ) τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας.

2.α. Πειθαρχικὸς προϊστάμενος εἶναι : α) ὁ κατὰ βαθμὸν ἀνώτερος τῶν τακτικῶν ὑπαλλήλων τῆς κεντρικῆς ὑπηρεσίας τοῦ Ν.Π. δυνάμενος νὰ ἐπιβάλλῃ εἰς πάντας τοὺς ὑπαλλήλους τοῦ Ν.Π. τὰς ποινὰς μέχρι καὶ τοῦ προστίμου τῶν ἀποδογῶν 15 ἡμερῶν καὶ β) ὁ προϊστάμενος ἐκάστης περιφερειακῆς ἀρχῆς τοῦ Ν.Π. τακτικὸς ὑπάλληλος, δυνάμενος νὰ ἐπιβάλλῃ ἐπὶ τῶν ὑπαλλήλων τῆς ἀρμοδιότητος αὐτοῦ, τῶν ἐχόντων βαθμὸν κατώτερον αὐτοῦ, τὰς ποινὰς μέχρι καὶ τοῦ προστίμου 10 ἡμερῶν.

β. ἐὰν ὁ κατὰ βαθμὸν ἀνώτερος τῶν ὑπαλλήλων τῆς Κεντρικῆς ὑπηρεσίας εἶναι μετακλητός, πειθαρχικὸς προϊστάμενος εἶναι καὶ ὁ ἀμέσως μετ' αὐτὸν μόνιμος ὑπάλληλος, δυνάμενος νὰ ἐπιβάλλῃ εἰς πάντας τοὺς ὑπαλλήλους τοῦ Ν.Π. τοὺς ἔχοντας βαθμὸν κατώτερον αὐτοῦ τὰς ποινὰς μέχρι καὶ τοῦ προστίμου 10 ἡμερῶν.

γ. Ἐπὶ πλειόνων ἐπὶ τῷ αὐτῷ ἀνωτάτῳ τῆς κεντρικῆς ὑπηρεσίας βαθμῶν τακτικῶν ὑπαλλήλων ἢ κατὰ τὰ προηγούμενα ἐδάφια ἀρμοδιότης ἐκάστου ἐκτείνεται ἐπὶ τῶν ὑπαλλήλων τῆς ἰδίας αὐτοῦ ἀρμοδιότητος.

δ. Διὰ πρᾶξιν τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου δύναται νὰ ὀρίζωνται καὶ ἕτεροι πειθαρχικοὶ προϊστάμενοι ἀποκλειστικῶς ἐκ μόνιμων ὑπαλλήλων τοῦ Ν.Π. καὶ νὰ καθορίζεται ἡ πειθαρχικὴ αὐτῶν ἀρμοδιότης ὑπὸ τοὺς περιορισμούς ὅτι δὲν δύναται νὰ ἐπιβάλλουν ποινὰς εἰμὴ μόνον ἐπὶ ὑπαλλήλων κατώτερου βαθμοῦ καὶ οὐχὶ μεζῶνας τοῦ προστίμου τῶν ἀποδογῶν δέκα ἡμερῶν.

3. Τὸ διοικητικὸν συμβούλιον δύναται νὰ ἐπιβάλλῃ τὰς ποινὰς μέχρι καὶ τοῦ προστίμου τῶν ἀποδογῶν τριῶν μηνῶν.

4. Τὸ ὑπηρεσιακὸν συμβούλιον καὶ τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας δύναται νὰ ἐπιβάλλουν πᾶσαν ποινήν.

Ἄρθρον 13.

1. Οἱ πειθαρχικοὶ προϊστάμενοι καὶ τὸ διοικητικὸν συμβούλιον ἐπιλαμβάνονται αὐτεπαγγέλτως.

2.α. Ἐὰν τὸ ἀδίκημα ἐπισύρῃ ποινήν ἀνωτέραν τῆς ἀρμο-

διότητος τοῦ ἐπιληφθέντος, οὗτος ὀφείλει νὰ παραπέμψῃ τὴν ὑπόθεσιν εἰς τὴν ἀμέσως ἀνωτέραν δικαιοδοσίαν.

β. Ἡ παρὰ τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου παραπομπὴ εἰς τὸ ὑπηρεσιακὸν ἐπέχει θέσιν πειθαρχικῆς ἀγωγῆς.

3. Ὁ Ὑπουργὸς ὡς καὶ ὁ νομάρχης, λαμβάνοντες γνώσιν περὶ τῆς τελέσεως πειθαρχικοῦ ἀδικήματος, ἀσχοῦν πειθαρχικὴν ἀγωγήν ἐνώπιον τοῦ ὑπηρεσιακοῦ συμβουλίου.

4.α. Τὸ ὑπηρεσιακὸν συμβούλιον ἐπιλαμβάνεται εἴτε ἐπὶ ἐφέσει εἴτε ἐπὶ πειθαρχικῇ ἀγωγῇ.

β. Τὸ ὑπηρεσιακὸν συμβούλιον ἐν οὐδεμίᾳ περιπτώσει δύναται νὰ παραπέμψῃ τὴν ὑπόθεσιν εἰς ἐτέραν δικαιοδοσίαν.

5. Τὸ συμβούλιον Ἐπικρατείας ἐπιλαμβάνεται ἐπὶ προσφυγῇ.

Ἄρθρον 14.

1.α. Αἱ ἀποφάσεις τῶν πειθαρχικῶν προϊσταμένων ὑπόκεινται εἰς ἐφεσιν ἐνώπιον τοῦ ὑπηρεσιακοῦ συμβουλίου.

β. Εἰς ἀσκησιν ἐφέσεως δικαιούνται : α) ὁ καταδικασθεὶς ὑπάλληλος καὶ β) ὑπὲρ τῆς Διοικήσεως, πᾶς ἀνώτερος πειθαρχικὸς προϊστάμενος καὶ ὁ πρόεδρος τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου.

γ. Ἡ ἐφεσις ἀσκεῖται ἐντὸς 15 ἡμερῶν ὑπὸ μὲν τοῦ καταδικασθέντος ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς ἀποφάσεως εἰς αὐτόν, ὑπὸ δὲ τῶν πειθαρχικῶν προϊσταμένων ἢ τοῦ προέδρου τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τῆς ἀποφάσεως.

2. Αἱ ἀποφάσεις τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου καὶ ἐκ τῶν τοῦ ὑπηρεσιακοῦ αἱ ἐπιβάλλουσαι ποινὴν κατώτεραν τοῦ ὑποβιβασμοῦ εἶναι ἀνέκκλητοι.

3.α. Αἱ ἀποφάσεις τοῦ ὑπηρεσιακοῦ συμβουλίου ὑπόκεινται εἰς προσφυγὴν ἐνώπιον τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας.

β. Εἰς ἀσκησιν προσφυγῆς δικαιούνται : α) ὁ ὑπάλληλος ἐφ' ὅσον ἐπεβλήθη αὐτῷ πρωτοδίκως ἢ κατ' ἐφεσιν ἢ ποινὴ τοῦ ὑποβιβασμοῦ ἢ τῆς ὀριστικῆς παύσεως καὶ β) ὑπὲρ τῆς Διοικήσεως ὁ ἀσκήσας τὴν πειθαρχικὴν ἀγωγήν. Ἡ ὑπὲρ τῆς Διοικήσεως προσφυγὴ χωρεῖ κατὰ τῶν πρωτοδικῶν ἀποφάσεων, ἀπαλλακτικῶν ἢ καταδικαστικῶν εἰς οἰανδήποτε ποινὴν πλην τῆς ὀριστικῆς παύσεως.

γ. Ἡ προσφυγὴ ἀσκεῖται ὑπὸ μὲν τοῦ καταδικασθέντος κατὰ τὰ περὶ τακτικῶν δημοσίων ὑπαλλήλων ἰσχύοντα, ὑπὸ δὲ τοῦ ἀσκήσαντος τὴν πειθαρχικὴν ἀγωγήν ἐντὸς 30 ἡμερῶν ἀφ' ἧς περιέλθη αὐτῷ ἡ ἀπόφασιν.

4.α. Ἐπὶ ἐφέσει ἢ προσφυγῇ τοῦ καταδικασθέντος ὑπαλλήλου δὲν δύναται νὰ ἐπιβληθῇ βαρυτέρα ποινὴ.

β. Ἐπὶ ἐφέσει ἢ προσφυγῇ ὑπὲρ τῆς Διοικήσεως δὲν δύναται νὰ ἐπιβληθῇ ἐλαφροτέρα ποινὴ.

5. Ἡ ἐπὶ ἐφέσει ἢ προσφυγῇ ἐκδοσὶς ὀριστικῆς ἀποφάσεως καθιπτά ἀπαράδεκτον πᾶσαν ἄλλην ἐφεσιν ἢ προσφυγὴν.

6. Ἡ ἐφεσις καὶ ἡ προσφυγὴ καὶ ἡ πρὸς ἀσκησιν αὐτῶν προθεσμία ἀναστέλλουν τὴν ἐκτέλεσιν.

Ἄρθρον 15.

1. Ἐὰν τὰ ὑπάρχοντα στοιχεῖα κρίνωνται ἀνεπαρκῆ, δύνανται, πρὸς πληρεστέραν διάγνωσιν τῶν πραγματικῶν περιστατικῶν, νὰ ἐνεργηθῇ διοικητικὴ ἀνάκρισις.

2.α. Ἡ ἀνάκρισις ἐνεργεῖται εἴτε ὑπὸ τοῦ ἐπιληφθέντος τῆς διώξεως πειθαρχικοῦ προϊσταμένου ἢ συμβουλίου, εἴτε, κατ' ἐντολὴν τούτων, ὑπὸ ὑπαλλήλου ὅστις ἐὰν ἀνήκῃ εἰς τὸν αὐτὸν κλάδον δέον νὰ εἶναι, τοῦλάχιστον ὁμοίου βαθμοῦ ἀλλ' ἀρχαιότερος τοῦ διωκομένου.

β. Ἐπὶ συμβουλίου ἡ ἐνέργεια ἀνακρίσεως δύναται νὰ ἀνατεθῇ καὶ εἰς ὑπάλληλον - μέλος αὐτοῦ.

3. Τὰ ἐν ἀρθρῳ 55 τοῦ κώδικος ὀριζόμενα ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ τῆς ἀνακρίσεως.

4.α. Ὁ ἐνεργῶν τὴν ἀνάκρισιν δύναται νὰ προσλάβῃ, ὡς γραμματεῖα τῆς ἀνακρίσεως ὑπάλληλον ὑπ' αὐτοῦ ὀριζόμενον, προβαίνει δὲ εἰς συλλογὴν τῶν ἀποδεικτικῶν στοιχείων καθ' ὃν ἤθελε κρίνει προσφορότερον τρόπον.

β. Δι' ἐκάστην ἀνακριτικὴν πρᾶξιν συντάσσεται ἰδίᾳ ἐκθεσις ὑπογραφομένη ὑπὸ τῶν συμπράξαντων.

5.α. Οἱ μάρτυρες ἐξετάζονται ἐνόρκως.

β. Ο τύπος του άρθρου έχει ως έν άρθροις 218 και 220 του κώδικος ποιν. δικονομίας.

γ. Επί μη εμφάνισης ή άρνήσεως καταθέσεως μάρτυρος εφαρμόζεται ή παρ. 2 του άρθρου 155 του κώδικος «περί καταστάσεως των δημοσίων διοικητικών υπαλλήλων».

6. Κατά την ανάκρισιν δέον να εξετάζεται και ο διωκόμενος, ή μη προσέλευσις όμως τούτου ή ή άρνησις προς εξέτασιν δέν κωλύει την πρόοδον της ανάκρισεως.

7. Ο πειθαρχικός δικαστής εκτιμά έλευθέρως τά άποδεικτικά στοιχεία,

Άρθρον 16.

1.α. Αί πρωτόδικοι καταδικαστικοί αποφάσεις εκδίδονται μετά κλήσιν του υπαλλήλου εις άπολογίαν.

β. Επί παραπομπής εις άνωτέραν δικαιοδοσίαν μετά κλήσιν εις άπολογίαν δέν απαιτείται νέα κλήσις.

γ. Μετά την κλήσιν εις άπολογίαν ή υπόθεσις δέον να περατωθή δι' αποφάσεως.

2. Η εξέτασις του διωκόμενου κατά τδ στάδιον της άνακρίσεως δέν άναπληροί την κλήσιν εις άπολογίαν.

3.α. Η κλήσις εις άπολογίαν καθορίζει τδ άποδιδόμενον πειθαρχικόν άδίκημα και τάσσει εύλογον προθεσίαν προς άπολογίαν, πάντως ούχι βραχυτέραν των τριών ήμερών.

β. Επί δεδικαιολογημένη έγγραφω αιτήσιν του καλουμένου δύναται να παραταθή ή προς άπολογίαν προθεσίμα.

4. Πρδ της άπολογίας δικαιοῦται ο υπάλληλος να λάβη γνώσιν της σχηματισθείσης διογραφίας.

5. Η άπολογία υποβάλλεται έγγραφως.

6.α. Ο υπάλληλος δικαιοῦται να παραστή μόνον αυτοπροσώπως κατά την ενώπιον του διοικητικού ή του υπηρεσιακού συμβουλίου συζήτησιν.

β. Πρδς τούτο ή ήμέρα της συζήτησεως γνωστοποιείται εις αυτον πρδ 48 τουλάχιστον ώρών.

7. Η ενώπιον του συμβουλίου προσέλευσις και άπολογία του υπαλλήλου άναπληροί την κλήσιν εις άπολογίαν.

8.α. Αί πειθαρχικοί αποφάσεις δέον να είναι ήτιολογημένοι.

β. Αμα τη εκδόσει των κοινοποιούνται εις τον κριθέντα, προσέτι δέ αι μὲν των πειθαρχικών προϊσταμένων εις τους δικαιουμένους εις άσκησιν έφέσεως υπέρ της Διοικήσεως, αι δέ των υπηρεσιακών συμβουλίων εις τον άσκήσαντα την πειθαρχικήν άγωγήν.

9.α. Αί προς τον υπάλληλον κλήσεις και γνωστοποιήσεις, ως και αι πειθαρχικοί αποφάσεις επιδίδονται εις χείρας ή την κατοικίαν αυτου, συντασσομένου άποδεικτικού.

β. Εν περιπτώσει άρνήσεως παραλαβής ο επιδίδων συντάσσει πράξιν βεβαιούσαν την άρνησιν.

γ. Άγνωσμένης της διαμονής, τδ έγγραφον τοιχοκολλάται εις τδ κατάστημα της υπηρεσίας του υπαλλήλου συντασσομένου πρωτοκόλλου, όπερ υπογράφεται υπό του επιδιδόντος και δύο μαρτύρων.

10. Η πειθαρχική άπόφασις μετά τας κατά την παράγραφον 8β κοινοποιήσεις άποστέλλεται μεθ' ολοκλήρου του φακέλου, εις την υπηρεσίαν προσωπικού του Ν.Π., όφείλουσαν, άμα τη τελεσιδικία αυτης να επιμεληθή της εκτελέσεως, να καταχωρίση περίληψιν της άποφάσεως εις τδ μητρώον προσωπικού, να θέσση αντίγραφον αυτης εις τον άτομικόν φάκελον του κριθέντος και να εκκαθαρίση και βεβαιώση εις τδ δημόσιον ταμείον τά τέλη της πειθαρχικής διαδικασίας.

Άρθρον 17.

Εις τας περι πειθαρχικού δικαίου διατάξεις υπάγονται οι τεκνικοί και οι εκτεκνοι υπάλληλοι Ν.Π.Δ.Δ., άποκλειομένης όμως εις τους εκτάκτους της προσφυγής ενώπιον του Συμβουλίου της Επικρατείας.

γ) Ουγόμεναι λοιπά πειθαρχικοί διατάξεις.

Διά του άρθρου 32 του σχεδίου :

Άρθρον 23 Ν.Δ. 751/1970 «περί τροποποιήσεως συμπληρώσεως και επέκτάσεως διατάξεων των του Υπαλληλικού Κώδικος».

Άργία.

1. Δι' αποφάσεως του Πρωθυπουργού προκειμένου περι πάντων των υπαλλήλων του Δημοσίου και των Ν.Π.Δ.Δ. ή του άρμοδίου κατά περίπτωσιν Ύπουργού δύναται να τίθεται εις άργίαν, διαρκείας από ενός μέχρι τριών μηνών, ο μόνιμος υπάλληλος, έν εκ βασίμων στοιχείων προκύπτη ότι επέδειξε διεξαγωγήν κακοήθη ή άσυμβίβαστον προς την ιδιότητα του δημοσίου υπαλλήλου ή έν εκ δολίας προαιρέσεως ή άσυγγνώστου άμελείας, παρέβη τά καθήκοντά του. Η άργία αυτη άρχεται από της κοινοποιήσεως εις τον υπάλληλον της άποφάσεως, δυναμένης να εκτελεσθή και πρδ της δημοσιεύσεως εις την Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

2. Η εις ήν υπάγεται ο υπάλληλος ύπηρεσία προσωπικού ός είλει, έντός του πρώτου 20ημέρου από της θέσεως εις άργίαν, να συγκεντρώση και θέσση, δι' ήτιολογημένης εκθέσεως αυτης, ύπ' όψιν του οικείου πειθαρχικού συμβουλίου άπαντα τά θεμελιούντα τους λόγους, δι' ους έτέθη εις άργίαν ο υπάλληλος, στοιχεία.

3. Τδ πειθαρχικόν συμβούλιον, δυνάμενον να διατάξη και την ενέργειαν διοικητικής άνακρίσεως κατά τά ισχύοντα επί πειθαρχικής διαδικασίας υποχρεούται πρδ της λήξεως του χρόνου της άργίας και μετά προηγουμένην κλήσιν του υπαλλήλου εις άπολογίαν, να αποφασίση περι της άπολύσεως ή μη αυτου, διαφυλασσομένων κατά τά λοιπά των διατάξεων του πειθαρχικού δικαίου.

4. Εκ των άποδοχών του έν άργία κατά τδ παρόν άρθρον τελούντος υπαλλήλου παρακρατείται τδ έν τέταρτον, όπερ άποΐδεται εις αυτον υποχρεωτικώς έν περιπτώσει άπαλλαγής του.

— Ν.Δ. 750/1970 «περί του πειθαρχικού δικαίου των υπαλλήλων του δημοσίου και των νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου», Ν.Δ. 1112/1972, καθ' δ μέρος τούτο άφορά την άντικατάστασιν, συμπλήρωσιν και κατάργησιν διατάξεων του Ν.Δ. 750/1970 και Β.Δ. 285/1972 «περί κωδικοποιήσεως εις έναίον κείμενον των ισχυουσών διατάξεων (περί του πειθαρχικού δικαίου των υπαλλήλων του Δημοσίου και των νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου)».

Αντι καταχωρήσεως των κειμένων των ως άνω διαταγμάτων επισυνάπτεται έντυπον του Εθνικού Τυπογραφείου, εκδόσεως 1972, υπό τον τίτλον Πειθαρχικόν Δίκαιον, εις τδ όποιον περιλαμβάνονται κωδικοποιημένοι αι ουγόμεναι διατάξεις των περι των πρόκειται διαταγμάτων.

— Άρθρον 35 Ν. 22/1975 «Περί ρυθμίσεως θεμάτων καταστάσεως των δημοσίων διοικητικών υπαλλήλων και υπαλλήλων ΝΠΔΔ».

Έφέσεις.

1. Αί έφέσεις κατά πειθαρχικών αποφάσεων των νομαρχών άσκούνται ενώπιον του καθ' ύλην άρμοδίου κατά περίπτωσιν Ύπουργού.

2. Αί ενώπιον των Ύφυπουργών - Προϊσταμένων καταργηθεισών Περιφερειακών Διοικήσεων άσκούμεναι κατ' άρθρ. 27 παρ. 2 του ΒΔ 285/72 έφέσεις, άσκούνται ενώπιον του έποπτεύοντος τδ νομικόν πρόσωπον Ύπουργού.

3. Τδ επί έφέσει του τιμωρηθέντος υπαλλήλου αποφασίζον πειθαρχικόν όργανον, δέν δύναται να επιβάλη ποινήν βαρυτέραν της ήδη επιβληθείσης, πλην έν ήσκήθη και έφεσις υπέρ της Διοικήσεως, καθ' ός περιπτώσεις προβλέπεται τούταυτη.

ΣΧΕΔΙΟΝ ΝΟΜΟΥ

Περί επαναφοράς εν ισχύι των πειθαρχικών διατάξεων του Υπαλληλικού Κώδικος και «περί τροποποιήσεως και συμπληρώσεως αυτών».

Άρθρον 1.

Επαναφέρονται εν ισχύι αι διατάξεις των άρθρων 131-175 του Ν. 1811/1951 «περί Κώδικος καταστάσεως των δημοσίων διοικητικών υπαλλήλων», ως αυται τροποποιηθείσαι ισχυόν κατά την 20ήν Απριλίου 1967, συμπληρούμεναι και τροποποιούμεναι δια του παρόντος. Αι διατάξεις αυται εφαρμόζονται επί πάντων των εις τον Υπαλληλικόν Κώδικα υπαχθέντων δημοσίων υπαλλήλων, και υπαλλήλων νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου.

Άρθρον 2.

Το εδάφιον ιε της παραγράφου 1 του άρθρου 132 αντικαθίσταται ούτω:

«ιε) Η υπό προϊστάμενου—κριτού σύνταξις εκθέσεως ουσιαστικών προσόντων, περί των υπ' αυτόν υπαλλήλων, άνευ της επιβαλλομένης αμεροληψίας και αντικειμενικότητας, με αποτέλεσμα ή έκθεσις να μη αποδίξη την πραγματικην υπηρεσιακην συμπεριφοράν και ποιότητα του κρινομένου υπαλλήλου, ως και ή μη έγκαιρος κατάρτισις των εκθέσεων».

Άρθρον 3.

1. Η παράγραφος 2 του άρθρου 133 αντικαθίσταται ούτω:

«2. Το πρόστιμον, υπολογιζόμενον επί των κατά τον χρόνον της εκδόσεως της καταγνωστικής εις πρώτον βαθμόν πειθαρχικής αποφάσεως αποδοχών, παρακρατείται από του πρώτου μετά την τελεσιδικίαν της αποφάσεως μηνός, εις μηνιαίας δόσεις, εκάστης τούτων όριζομένης, δια της αυτής αποφάσεως, εις ποσόν ουχι άνωτερον του ενός τετάρτου των αποδοχών. Το πρόστιμον αποτελεί έσοδον του προϋπολογισμού, τον όποιον βαρύνουν αι αποδοχαι του υπαλλήλου ή του προϋπολογισμού των υπό ειδικών νόμων καθοριζομένων ειδικών ταμείων».

2. Το εδάφιον γ της παραγράφου 4 του αυτού άρθρου 133 αντικαθίσταται ούτω:

«γ) διάπραξιν εντός διετίας, μετά επιβολήν τριών πειθαρχικών ποινών βαρύτερων του προστίμου αποδοχών ενός μηνός, του αυτού αξιόματός».

Άρθρον 4.

Η παράγραφος 7 του άρθρου 134 αντικαθίσταται ούτω:

«7. Αι ποιναι της επιπλήξεως μετά εν έτος, του προστίμου μέχρις αποδοχών ενός μηνός, μετά διετίαν, του προστίμου μέχρις αποδοχών δύο μηνών, μετά τετραετίαν, του προστίμου μέχρις αποδοχών τριών μηνών, μετά εξαετίαν, και αι λοιπαι

βαρύτεραι τοιαυται, πλην της όριστικής πάυσεως, μετά δεκαετίαν από της επιβολής αυτών, διαγράφονται εκ του βελτίου του τιμωρηθέντος υπαλλήλου και δεν λαμβάνονται υπ' όψιν δια την κρίσιν αυτού, αν κατά το διάστημα των ως άνω χρονικών όριών δεν ετιμωρήθη δι' οιασδήποτε ποινής».

Άρθρον 5.

Αι παράγραφοι 3 και 4 του άρθρου 138 αντικαθίστανται ως εξής:

«3. Οσάκις εν ποινική απόφασι, καταστάση άμετακλήτου, εθεαιούται ρητώς ή ύπαρξις ή άνυπαρξία πραγματικών γεγονότων, γίνονται ταύτα δεκτά εν τη πειθαρχική δίχη ως εν τη ποινική. Ουδέλλως όμως κωλύεται έντευθεν το πειθαρχικόν όργανον να εκδώση, αντίθετως προς την ποινικήν, άποφασιν άπαλλακτικην ή καταγνωστικήν.

4. Έκδησομένης άμετακλήτου ποινικής καταδικαστικής αποφάσεως μετά την πειθαρχικήν, επαναλαμβάνεται ή ένεκά της αυτής πράξεως πειθαρχική δίωξις, εάν δικαιολογηται κατά την παράγραφον 4 του άρθρου 133 ή όριστική πάυσις του υπαλλήλου. Εκδησομένης δε άμετακλήτου άθροωτικής, ποινικής αποφάσεως, εάν εν τη ποινική απόφασι εθεαιούται ρητώς ότι δεν ελαβε χώραν άδίκημα ή το άδίκημα δεν ετελέσθη υπό του κατηγορηθέντος υπαλλήλου ή ουδεμίαν ούτος είχε συμμετοχήν εις το άδίκημα, επαναλαμβάνεται ή πειθαρχική δίχη. Το προς επανάληψιν της πειθαρχικής δίχης δικαίωμα παραγράφεται μετά διετίαν άρ' της καταστη άμετάκλητος ή ποινική απόφασις».

Άρθρον 6.

Το άρθρον 142 αντικαθίσταται ούτω:

«Πειθαρχικήν δικαιοδοσίαν άσκούν:
α) οι πειθαρχιώς προϊστάμενοι του υπαλλήλου,
β) τα διοικητικά συμβούλια νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου,
γ) τα υπηρεσιακά πειθαρχικά συμβούλια και
δ) το Συμβούλιον της Επικρατείας».

Άρθρον 7.

Τα άρθρα 143, 173 και 174 αντικαθίστανται δια του κατωτέρω άρθρου 143:

«1. Πειθαρχιώς προϊστάμενοι επί δημοσίων υπαλλήλων είναι:

- α) Ο Υπουργός επί πάντων των εις την άρμοδιότητα αυτού υπαγομένων υπαλλήλων, κεντρικών και περιφερειακών, ειδικώτερον δε ο Υπουργός Οικονομικών και επί του προσωπικού των Γραφείων του Ελεγκτικού Συνεδρίου και του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους,
- β) ο γενικός γραμματεύς Υπουργείου επί των αυτών υπαλλήλων από του 4ου βαθμού και κάτω,
- γ) ο γενικός διευθυντής και ο άναπληρωτής γενικός διευθυντής Υπουργείου επί των υπαγομένων εις την άρμοδιότητα

αὐτῶν κεντρικῶν ὑπαλλήλων ἀπὸ τοῦ ἑοῦ ἐαθμοῦ καὶ κάτω,

β) ὁ διευθυντὴς Ἰπουργεῖου ἐπὶ τῶν κεντρικῶν ὑπαλλήλων τῆς ἀρμοδιότητος αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ θοῦ ἐαθμοῦ καὶ κάτω.

γ) ὁ νομάρχης, ὁ ἀναπληρωτὴς νομάρχου, ὁ γενικὸς διευθυντὴς νομαρχίας καὶ ὁ ἐπαρχὸς ἐπὶ πάντων τῶν ἐν τῇ περιφερείᾳ αὐτῶν ὑπαγομένων πολιτικῶν διοικητικῶν ὑπαλλήλων, πλὴν τῶν ὑπαγομένων εἰς τὰς κεντρικὰς ὑπηρεσίας Ἰπουργεῖου, εἰς τὰς ὑπηρεσίας διανομαρχιακοῦ ἐπιπέδου καὶ εἰς τὰς περιφερειακὰς ὑπηρεσίας τοῦ Ἰπουργεῖου Δικαιοσύνης.

δ) ὁ γενικὸς ἐπιθεωρητὴς καὶ ὁ ἐπιθεωρητὴς ἐπὶ τῶν ὑποκατεμένων εἰς ἐπιθεώρησιν καὶ ὑπαγομένων εἰς τὴν εἰς τὴν ἀντικεινὸς ὑπηρεσίαν ὑπαλλήλων,

ε) οἱ προϊστάμενοι τῶν περιφερειακῶν ὑπηρεσιῶν ἐπὶ τοῦ εἰς αὐτοὺς ὑπαγομένου προσωπικοῦ.

2. Ἐπίσης, πειθαρχικῶς προϊστάμενοι ἐπὶ δημοσίων ὑπαλλήλων εἶναι:

α) οἱ πρόεδροι τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου καὶ τοῦ Νομικοῦ Συμβουλίου τοῦ Κράτους ἐπὶ τοῦ εἰς αὐτοὺς ὑπαγομένου, ἀντιστοίχως, προσωπικοῦ τῶν Γραφείων τῶν Ἰπηρεσιῶν τούτων,

β) οἱ παρὰ τῷ Ἐλεγκτικῷ Συνεδρίῳ γενικὸς ἐπίτροπος καὶ ἀντεπίτροπος ἐπὶ τοῦ εἰς αὐτοὺς ὑπαγομένου προσωπικοῦ τῶν Γραφείων τῆς Ἰπηρεσίας τούτων,

γ) οἱ Ἀρχηγοὶ τῶν Ἐνόπλων Δυνάμεων, τοῦ Στρατοῦ, τοῦ Ναυτικοῦ καὶ τῆς Ἀεροπορίας, ὡς καὶ τῶν Σωμάτων Ἀσφαλείας ἐπὶ τῶν ὑπ' αὐτοὺς πολιτικῶν ὑπαλλήλων,

δ) οἱ διοικητὴς μονάων καὶ ἀνωτάτων σχολῶν τῶν Ἐνόπλων Δυνάμεων, οἱ διευθύνται καθηγητῶν ἢ προϊστάμενοι ὑπηρεσιῶν ἐπὶ τῶν ὑπ' αὐτοὺς πολιτικῶν ὑπαλλήλων τῶν στρατιωτικῶν ὑπηρεσιῶν καὶ Σωμάτων Ἀσφαλείας,

ε) ὁ γενικὸς γραμματεὺς αὐτοτελοῦς ὑπηρεσίας ὡς καὶ ὁ ἐξομοιούμενος πρὸς γενικὸν γραμματεῖα Ἰπουργεῖου ἐπὶ πάντων τῶν ὑπ' αὐτοὺς ὑπαγομένων ὑπαλλήλων,

στ) ὁ Διοικητὴς τοῦ Ἀγίου Ὁρους ἐπὶ πάντων, ἐπὶ τῶν ὁποίων καὶ ὁ νομάρχης, πολιτικῶν διοικητικῶν ὑπαλλήλων τῆς περιφερείας του.

3. Πειθαρχικῶς προϊστάμενοι ἐπὶ ὑπαλλήλων νομικῶν προσώπων δημοσίου δικαίου εἶναι:

α) ὁ διοικητὴς καὶ ὁ ὑποδιοικητὴς ὡς καὶ ὁ μετέχων τῆς διοικήσεως γενικὸς γραμματεὺς νομικοῦ προσώπου ἐπὶ πάντων τῶν ὑπαλλήλων τοῦ εἰκείου νομικοῦ προσώπου,

β) ὁ Πρύτανης Ἀνωτάτου Ἐκπαιδευτικοῦ Ἰδρύματος ἐπὶ πάντων τῶν ὑπαλλήλων τοῦ Ἰδρύματος,

γ) ὁ κατὰ ἐαθμὸν ἀνώτερος τῶν τακτικῶν ὑπαλλήλων τῆς κεντρικῆς ὑπηρεσίας τοῦ νομικοῦ προσώπου ἐπὶ πάντων τῶν ὑπαλλήλων αὐτοῦ. Ἐπὶ πλειόνων ἐν τῷ αὐτῷ ἀνωτάτῳ τῆς κεντρικῆς ὑπηρεσίας ἐαθμῷ τακτικῶν ὑπαλλήλων, ἡ ἀρμοδιότης ἐκάστου ἐκτείνεται ἐπὶ τῶν εἰς αὐτὸν ὑπαγομένων ὑπαλλήλων,

δ) ὁ προϊστάμενος διευθύνσεως ἢ αὐτοτελοῦς τμήματος ἢ Ἰπηρεσίας τοῦ νομικοῦ προσώπου, τακτικὸς ὑπάλληλος αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὑπ' αὐτὸν ὑπαλλήλων καὶ

ε) ὁ προϊστάμενος περιφερειακῆς ὑπηρεσίας τοῦ νομικοῦ προσώπου, τακτικὸς ὑπάλληλος αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὑπ' αὐτὸν ὑπαλλήλων.

4. Ἡ πειθαρχικὴ ἐξουσία ἀσκεῖται ἐπὶ ὑπαλλήλων κατωτέρου ἐαθμοῦ ἐκείνου τὸν ὁποῖον φέρει ὁ πειθαρχικῶς βιώνων.

5. Ἡ ἰδιότης τοῦ προϊστάμενου ὡς ἐπὶ θητεία ἢ μετακλητοῦ δὲν κωλύει τὴν ὑπ' αὐτοῦ ἀσκῆσιν τῆς πειθαρχικῆς ἐξουσίας.

Ἄρθρον 8.

Τὸ ἄρθρον 144 ἀντικαθίσταται οὕτως:

«1. Οἱ πειθαρχικῶς προϊστάμενοι ἐπὶ δημοσίων ὑπαλλήλων δύνανται νὰ ἐπιβάλλουν τὴν μὲν ποινὴν τῆς ἐπιπλήξεως πάντες, τὴν δὲ τοῦ προστίμου οἱ κάτωθι ὑπὸ τὰς ἐξῆς διακρίσεις:

α) ὁ Ἰπουργὸς μέχρι καὶ τῶν ἀποδοχῶν ἐνὸς μηνός,

β) ὁ γενικὸς γραμματεὺς Ἰπουργεῖου μέχρι καὶ τοῦ ἡμίσεος τῶν ἀποδοχῶν ἐνὸς μηνός,

γ) ὁ νομάρχης, ὁ ἀναπληρωτὴς νομάρχου, ὁ γενικὸς διευθυντὴς καὶ ὁ ἀναπληρωτὴς γενικὸς διευθυντὴς Ἰπουργεῖου, ὡς καὶ ὁ γενικὸς διευθυντὴς νομαρχίας μέχρι καὶ τοῦ ἐνὸς τρίτου τῶν ἀποδοχῶν ἐνὸς μηνός,

δ) ὁ ἐπαρχὸς, ὁ γενικὸς ἐπιθεωρητὴς, ὁ ἐπιθεωρητὴς καὶ οἱ προϊστάμενοι τῶν περιφερειακῶν ὑπηρεσιῶν μέχρι καὶ τοῦ ἐνὸς ἔκτου τῶν ἀποδοχῶν ἐνὸς μηνός,

ε) οἱ ὑπὸ στοιχεῖα α, β, γ καὶ δ τῆς παραγρ. 2 τοῦ ἄρθρου 143 ὀριζόμενοι, ἀσκούν πειθαρχικὴν ἀρμοδιότητα γενικοῦ γραμματεῖος Ἰπουργεῖου,

στ) οἱ ὑπὸ στοιχεῖον δ τῆς παραγρ. 2 τοῦ ἄρθρου 143 ὀριζόμενοι, ἐάν εἶναι ἀνώτατοι ἀξιωματικοί, μέχρι καὶ τοῦ ἡμίσεος τῶν ἀποδοχῶν ἐνὸς μηνός, ἐάν εἶναι ἀνώτεροι, μέχρι καὶ τοῦ ἐνὸς τρίτου, ἐάν δὲ κατώτεροι, μέχρι καὶ τοῦ ἐνὸς ἔκτου αὐτῶν.

ζ) ὁ Διοικητὴς τοῦ Ἀγίου Ὁρους μέχρι καὶ τοῦ ἐνὸς τρίτου τῶν ἀποδοχῶν ἐνὸς μηνός.

3. Οἱ πειθαρχικῶς προϊστάμενοι ἐπὶ ὑπαλλήλων νομικῶν προσώπων δημοσίου δικαίου, δύνανται νὰ ἐπιβάλλουν τὴν μὲν ποινὴν τῆς ἐπιπλήξεως πάντες, τὴν δὲ τοῦ προστίμου οἱ κάτωθι ὑπὸ τὰς ἐξῆς διακρίσεις:

α) οἱ ὑπὸ στοιχεῖα α, β καὶ γ τῆς παραγρ. 3 τοῦ ἄρθρου 143 ὀριζόμενοι, μέχρι καὶ τοῦ ἐνὸς τρίτου τῶν ἀποδοχῶν ἐνὸς μηνός καὶ

β) οἱ ὑπὸ στοιχεῖα δ καὶ ε τῆς παραγρ. 3 τοῦ ἄρθρου 143 ὀριζόμενοι, μέχρι καὶ τοῦ ἐνὸς ἔκτου τῶν ἀποδοχῶν ἐνὸς μηνός».

Ἄρθρον 9.

Τὸ ἄρθρον 145 ἀντικαθίσταται οὕτως:

«1. Ἡ ἀρμοδιότης τῶν πειθαρχικῶς προϊσταμένων εἶναι ἀμεταβίβαστος, πλὴν ἐν ἄλλως προβλεπεται ὑπὸ διατάξεως νόμου.

2. Οἱ πειθαρχικῶς προϊστάμενοι ἐπιλαμβάνονται αὐτεπαγγέλτως. Ἐπὶ ὑπαλλήλων νομικῶν προσώπων δημοσίου δικαίου, αὐτεπαγγέλτως ἐπιλαμβάνεται καὶ τὸ διοικητικὸν συμβούλιον τοῦ νομικοῦ προσώπου.

3. Ἀρμόδιος πειθαρχικῶς προϊστάμενος εἶναι, ἐκεῖνος, εἰς τὸν ὁποῖον ὑπέγετο, ὑφ' οἰκονομικῆς ὑπηρεσιακῆς σχέσιν ἢ κατὰστασιν, ὁ ὑπάλληλος κατὰ τὸν χρόνον τῆς τελέσεως τοῦ ἀδικήματος.

4. Διὰ τῆς κλήσεως εἰς ἀπολογία ἄρχεται ἡ αὐτεπάγγελτος δίχη.

5. Μεταξὺ πλειόνων ἀρμοδίως ἐπιληθθέντων πειθαρχικῶς προϊσταμένων, προτιμᾶται ὁ πρότερος καλέσας εἰς ἀπολογία. Οὗτος ὑποχρεούται ἐν πάσῃ περιπτώσει, ὅπως παραπέμψῃ τὴν ὑπόθεσιν εἰς ἀνώτερον πειθαρχικῶς προϊστάμενον ἢ εἰς διοικητικὸν συμβούλιον νομικοῦ προσώπου, ἐφ' ὅσον ἤθελε ζητηθῆ παρ' αὐτοῦ, πρὸ τῆς ἐκδόσεως ὑπὸ τοῦ πρώτου ἐπιληθθέντος πειθαρχικῆς ἀποφάσεως. Παραπομπὴ εἰς ἀμέσως ἀνώτερον πειθαρχικῶς προϊστάμενον, δύνανται νὰ γίνῃ καὶ εἰς τὴν περίπτωσιν ὁ ἐπιληθθεὶς πειθαρχικῶς προϊστάμενος ἤθελε κρίνει ὅτι τὸ ἀδίκημα ἐπισύρει ποινὴν ἀνωτέραν τῆς ἀρμοδιότητος του.

Διὰ τὸν αὐτὸν λόγον δύνανται νὰ γίνῃ περαιτέρω παραπομπὴ μέχρι καὶ τοῦ Ἰπουργοῦ, προκειμένου δὲ περὶ ὑπαλλήλων νομικῶν προσώπων δημοσίου δικαίου, μέχρι καὶ τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου τοῦ νομικοῦ προσώπου. Ἐλλείποντος, ἀπόντος ἢ κωλυμένου τοῦ ἀμέσως ἀμέσως ἀνωτέρου πειθαρχικῶς προϊσταμένου, ἡ παραπομπὴ δύνανται νὰ γίνῃ εἰς ὑπέρτερον αὐτοῦ πειθαρχικῶς προϊστάμενον».

Ἄρθρον 10.

1. Τὰ διοικητικὰ συμβούλια νομικῶν προσώπων δημοσίου δικαίου δύνανται νὰ ἐπιβάλλουν τὰς ποινὰς μέχρι καὶ τοῦ προστίμου τῶν ἀποδοχῶν ἡμίσεος μηνός.

2. Ἀρμόδιον διοικητικὸν συμβούλιον εἶναι ἐκεῖνα, εἰς τὸ ὁποῖον ὑπέγετο, ὑφ' οἰκονομικῆς ὑπηρεσιακῆς σχέσιν ἢ κατὰστασιν, ὁ ὑπάλληλος κατὰ τὸν χρόνον τῆς τελέσεως τοῦ ἀδικήματος.

Άρθρον 11.

Το άρθρο 146 και 145 αντικαθίσταται ως κατωτέρω άρθρο 146 :

«1. Τα υπηρεσιακά παιδαγωγικά συμβούλια είναι πενταμελή, ως προηγήθη, συντίθενται δε, συγκαταστάται και λειτουργούν σύμφωνα με τον ως άνω υπηρεσιακό συμβούλιο τρόπον. Τα πενταμελή συμβούλια είναι αρμοδίως προς κρίση υπαλλήλων επί θέσεως ως προς και 2ος ή εκπαιδευτικώς αντιστοιχίας, τα δε τριμελή προκειμένου περί υπαλλήλων του βαθμού ή κατωτέρου ή βαθμολογικώς αντιστοιχού.

2. Προκειμένης κρίσεως ανώτατων υπαλλήλων, έργα υπηρεσιακού παιδαγωγικού συμβουλίου άπαιεί, το κατ' άρθρον 3 παρ. 2 του Νόμου 22/1975 υπηρεσιακών συμβουλίων. Ειδικώς, προκειμένης κρίσεως των, επί βαθμοίς 1ω ή αναπληρωτού γενικού διευθυντού, υπαλλήλων, των κατ' άρθρον 16 του Συντάγματος ανώτατων εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων και της Ακαδημαϊκής Σύγκλητου, έργα υπηρεσιακού παιδαγωγικού συμβουλίου άπαιεί ή Σύγκλητος.

3. Τα της απόφασιώς των μελών και του γραμματέως των υπηρεσιακών παιδαγωγικών συμβουλίων διέπονται: αναλόγως υπό των εκάστοτε ισχυουσών προκειμένου περί υπηρεσιακών συμβουλίων διατάξεων.

4. Αρμόδιον υπηρεσιακών παιδαγωγικών συμβουλίων είναι εκείνα, εις το όποιον υπήγατο, ύφ' οίανδήποτε υπηρεσιακήν σχέσιν ή κατάστασιν, ο υπάλληλος κατά τόν χρόνον της τελείας άδικήματός.

Τα υπηρεσιακά παιδαγωγικά συμβούλια κρίνουν: α) εις πρώτον βαθμόν και β) επί έρεσει, θυσάμενα να επιβάλλουν πάσαν παιδαγωγικήν ποινήν.

6. Συγκροτούσι αρμοδιότητος μεταξύ πλειόνων υπηρεσιακών παιδαγωγικών συμβουλίων διά το αυτό άδικημα, είτε καταρασιακά, έφ' όσον δεν έξεδήθη εισέτι όριστική απόφασις, είτε απορασιακά, έφ' όσον είναι ή κατεστημένη τελεσίδικος, κι περί αναρμοδιότητος κώτων αποφάσεις, αίρονται υπό του Προέδρου του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους επί τη προσηκόντως δεδωραμένη αίτησει του αρμοδίου Υπουργού ή του διοικουμένου υπαλλήλου ή, προκειμένου περί καταρασιακής συγκροτήσεως, και του προέδρου του έτέρου των υπηρεσιακών παιδαγωγικών συμβουλίων.

Άρθρον 12.

Το άρθρον 147 αντικαθίσταται ούτω :

«Το Συμβούλιον της Επικρατείας κρίνει επί προσφυγών :

α) κατ' αποφάσεων Υπουργού, επιβάλλουσών οίανδήποτε ποινήν.

β) κατ' αποφάσεων, επιβάλλουσών οίανδήποτε ποινήν των Διοικητού Αγίου Όρους, Διοικητού, Υποδιοικητού, του μετέχοντός της διοικήσεως Γενικού Γραμματέως κοινικού προσώπου δημοσίου δικαίου, του Προτάσιως Ανωτάτου Εκπαιδευτικού Ιδρυματος και

γ) κατ' αποφάσεων υπηρεσιακών παιδαγωγικών συμβουλίων, επιβάλλουσών εις πρώτον μέν βαθμόν οίανδήποτε παιδαγωγικήν ποινήν, εις δεύτερον δε βαθμόν τας παιδαγωγικάς ποινάς της διοικήσεως του ποδός προσηκόντων δικαιοκματός, του υποδιεταπικού και της όριστικής ποδσεως».

Άρθρον 13.

Το έδασιον β' της παραγράφου 3 του άρθρου 148 αντικαθίσταται ούτω :

«β) μεταξύ πλειόνων υπηρεσιακών παιδαγωγικών συμβουλίων, το πρότερον επίλυθέν, προκειμένου δε περί συνδικατώσεως κατά την παράγραφον 2 υπαλλήλων υπαγομένων λόγω βαθμού εις διάφορα συμβούλια, το εκ τούτων ανώτατον».

Άρθρον 14.

Το άρθρον 149 αντικαθίσταται ως κατωτέρω :

«1. Εάν ο Υπουργός κρίνη ότι, το άδικημα είναι τιμωρητέον διά ποινήν μείζονος της αρμοδιότητός του, οραίται να προσκομίση την υποδελτιν ένώπιον του υπηρεσιακού παιδαγωγικού συμβουλίου. Επί υπαλλήλων νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου, ή ποινικήν παραπομπή άπορριπίεται υπό του παιδαγωγικού συμβουλίου του δικαίου νομικού προσώπου.

2. Επί υπαλλήλων νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου, ο Υπουργός ή ο νομάρχης ή ο αναπληρωτής Νομάρχης ή ο έπαρχος, άναρμόδιος κρίσει, περί ποδσεως παιδαγωγικού άδικήματός, παραπομπών, την υποδελτιν ένώπιον του παιδαγωγικού υπηρεσιακού παιδαγωγικού συμβουλίου διά την διαρκήν παιδαγωγικήν έπιθέσιν.

3. Το κατ' έφαρμογήν των διατάξεων της παραγράφου 2 του άρθρου 120 διατυπούμενον έρώτημα προς το υπηρεσιακόν συμβούλιον περί θέσεως υπαλλήλου εις άργίον, έπίκειται ύπτιν παραπομπηρίου, κατά την παρ. 3 του άρθρου 150 παραγράφου, διά το παιδαγωγικόν άδικημα εις το όποιον άναρμόδιος ή άργία. Καθ' υπαλλήλου, τεθέντος εις άργίον λόγω ποινικής διώξεως ή καταδίνας και μη επαναρχουμένου είτε εις ένεργεσιαν, γίνεται υποχρεωτικώς ή παραπομπή διά τας πειλάεις ένεκα των όποιων ποινικώς έδιώχθη ή καταδικάσθη, έφ' όσον τούτο δεν είχαί γίνεαι πρό ή κατά την διάρκειαν της εις άργίον θέσεως του».

Άρθρον 15.

Το άρθρον 150 αντικαθίσταται ως κατωτέρω :

«1. Η έκδοσις του, κατ' τας παρ. 1 και 3 του άρθρου 149 παραπομπηρίου έγγραφού καταργεί την μηδον παραπομπησιαν 3: όριστικής άποφάσεως ατεπαγγέλτων δικών».

2. Η έκδοσις όριστικής άποφάσεως επί τινι άδικήματι είτε υπό μονομελούς είτε υπό πολυμελούς δικαιοδοσία, καθίσταται άπαραδέκτων την κατά το άρθρον 149 παραπομπήν.

3. Γενομένη παραπομπή δεν ανακαλείται.

4. Εν τω παραπομπηρίω έγγραφω δέον να μηνυμονεύονται τα συνιστάμενα το διωκόμενον παράπτωμα πραγματικά περιστατικά, ως και τα υπάρχοντα στοιχεία, ότινα πύθονολογούν την ένοχην εν υπαλλήλου.

5. Το παραπομπηριον έγγραφον κοινοποιείται εις τας διωκόμενον και υποστέλλεται μετά του φακέλου της υποδελτισεως, ως και όλοκληρου του άπομικτού φακέλου του υπαλλήλου, εις τόν γραμματέα του υπηρεσιακού παιδαγωγικού συμβουλίου.

Άρθρον 16.

Η παράγραφος 4 του άρθρου 152 αντικαθίσταται ούτω :

«4. Κατά την διαδικασίαν ένώπιον του υπηρεσιακού παιδαγωγικού συμβουλίου, κρίνοντος εις πρώτον βαθμόν ή επί έρεσει, εάν τα υπάρχοντα ή συγκυκντωθέντα στοιχεία κρίνονται άναπαρκή, δύναται, προς πληρεστέραν διάγνώσιν, των πραγματικών περιστατικών, να ένεργηθή διοικητική άνάκρισις».

Άρθρον 17.

Το άρθρον 158 αντικαθίσταται ως κατωτέρω :

«1. Επί ατεπαγγέλτου διώξεως, ο μέν Υπουργός και το διοικητικόν συμβούλιον νομικού προσώπου δημοσίου δικαίου, μετά το πέρας της προανακρίσεως ή της άνακρίσεως, ένεργούν κατά τα έν παραγράφω 1 του άρθρου 149 όριζόμενα, πός δε έτερος πλύν του Υπουργού παιδαγωγικώς προϊστάμενος, επίκληθείς της διώξεως, καθ' οίανδήποτε στάδιον των άνακρίσεων, εάν το έιναζόμενον άδικημα έπάγεται κατά την κρίσιν του ποινήν μείζονα, της αρμοδιότητός του, έπαιρείται κατά τα έν άρθρω 145 παρ. 3 όριζόμενα».

Άρθρον 18.

Αι παράγραφοι 3, 4 και 5 του άρθρου 159 αντικαθίσταται ως κατωτέρω :

«3. Ο πρόεδρος του υπηρεσιακού παιδαγωγικού συμβουλίου μετά την υποδελτιν του περιστατός, δύναται να έρίση ως άσσητητήν της υποδελτισεως έν εκ των μελών του συμβουλίου, εις το όποιον διατάσσεται τόν προσηκόντων φακέλον.

4. Είστηρητήν, κατά την προσηκόντων παράγραφον, δύναται να έρίση ο πρόεδρος και άμα τη λήσει του κατ' το άρθρον 149 και 150 παραπομπηριού έγγραφου.

5. Εάν ο πρόεδρος κρίνη ότι ή υποδελτις είναι όρισμος προς συζητήσιν, εισάγει κατώτη ένώπιον του υπηρεσιακού παιδαγωγικού συμβουλίου, ίνα τούτο άπορασιση είτε την κλήσιν εις απολογίαν του διωκόμενου, είτε την άνευ κατώτης άπαλλοσύτου».

*Άρθρον 19.

Είς την παράγραφον 1 του άρθρου 160 προστίθεται δια-
κρίσις, ἔχουσα οὕτω :

«Ἐπί παραπομπῆς, κατὰ τὴν παράγραφον 5 του άρθρου
16, εἰς ἀνώτερον παιδαρχικῶς προϊσταμένον ἢ διοικητικὸν
μεδούλιον νομικοῦ προσώπου δημοσίου δικαίου, μετὰ κλήσιν
ἢ ἀπολογίαν του διαχωρέμενου ὑπαλλήλου, δὲν ἀπαιτεῖται νέα
κλήσις εἰς ἀπολογία». »

*Άρθρον 20.

Αἱ παράγραφοι 2 καὶ 3 του άρθρου 162 ἀντικαθίστανται
ἑκατέρωθεν :

«2. Τὰ ὑπηρεσιακὰ παιδαρχικά συμβούλια ὡς καὶ τὰ διοι-
κητικὰ συμβούλια νομικῶν προσώπων δημοσίου δικαίου δι-
καιοῦνται ἡ ἀπαιτεῖται τὴν ἐνώπιον αὐτῶν αὐτοπρόσωπον πα-
ρίστασιν του διαχωρέμενου ὑπαλλήλου. Τὸ αὐτὸ δικαίωμα ἔχει
καὶ ὁ διαχωρέμενος ὑπαλληλὸς.

3. Εἰς τὴν περίπτωσιν τοῦ υπηρεσιακοῦ παιδαρχικοῦ συμβού-
λιου κρίνεται ἀναγκαίαν τὴν συμπλήρωσιν τῆς ἀνακρίσεως ἢ τὴν
τροφορικὴν ὑποστήριξιν τῆς ἀπολογίης, δύναται ἡ ἀποφασί-
ς τὴν ἀναδοχὴν τῆς δίχης».

*Άρθρον 21.

1. Αἱ παράγραφοι 4 καὶ 5 του άρθρου 168 ἀντικαθίστανται
ἑκατέρωθεν :

«4. Ἡ παιδαρχικὴ ἀπόφασις κοινοποιεῖται ἐν ἀντιγράφῳ
ἑκαστὸν κριθέντα, προσέτι δὲ, αἱ μὲν τῶν παιδαρχικῶς προ-
σταμένων καὶ τῶν διοικητικῶν συμβούλιων νομικῶν προσώ-
πων, εἰς τοὺς δικαιοὺς πρὸς ἀσκῆσιν ἐνδίκου μέσου ὑπὲρ
τῆς διοικήσεως, αἱ δὲ τῶν υπηρεσιακῶν παιδαρχικῶν συμβού-
λιων εἰς τὸν ἐκδῶσαντα τὸ παραπομπητικὸν ἔγγραφον.

5. Ἡ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον κοινοποιήσις τῆς
αποφάσεως εἰς τὸν κριθέντα ἐνεργεῖται κατὰ τὰ ἐν άρθρῳ
60 παρ. 6 ὀριζόμενα».

2. Εἰς τὸ αὐτὸ ἄρθρον 168 προστίθεται παράγραφος 6,
ἔχουσα οὕτω :

«6. Ἀνάκλησις ἐκδοθείσης παιδαρχικῆς ἀποφάσεως δὲν
ἐπιτρέπεται».

*Άρθρον 22.

Αἱ παράγραφοι 1, 2, 4, 6 καὶ 9 του άρθρου 169 ἀντικαθ-
ίστανται ὡς κατωτέρω :

«1. Εἰς ἔφεσιν ὑπόκεινται αἱ παιδαρχικαὶ ἀποφάσεις
τῶν παιδαρχικῶς προϊσταμένων, πλὴν τῶν κατ' ἄρθρον 147
τοκκιμένων εἰς προσφυγὴν καὶ 5) τῶν διοικητικῶν συμβού-
λιων τῶν νομικῶν προσώπων δημοσίου δικαίου.

2. Εἰς ἀσκῆσιν ἐφέσεως δικαιούονται : α) ὁ τιμωρηθεὶς ὑπάλ-
ληλος καὶ β) ὑπὲρ τῆς Διοικήσεως ἢ ὑπὲρ του ὑπαλλήλου
ἢς ἀνώτερος παιδαρχικῶς προϊσταμένος καὶ ὁ πρόεδρος του
διοικητικοῦ συμβουλίου του νομικοῦ προσώπου, ὡς καὶ ὁ
αὐτῶν ἐπιτεταίην ἐπὶ του νομικοῦ προσώπου Ἰπουργός, εἰς
ὅπως ὁποῖους κοινοποιεῖται ὑποχρεωτικῶς ἢ ἀποφάσις. Ἡ
ἐπὶ τῆς Διοικήσεως ἐφεσις χωρεῖ καὶ κατὰ τῶν ἀπαλακτι-
κῶν παιδαρχικῶν ἀποφάσεων.

4. Ἡ ἐφεσις ἀσκεῖται ἐντὸς δέκα πέντε ἡμερῶν, ὑπὸ μὲν
τοῦ τιμωρηθέντος ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς ἀποφάσεως εἰς
τὸν, ὑπὸ δὲ τῶν παιδαρχικῶς προϊσταμένων ἢ του προέδρου
του διοικητικοῦ συμβουλίου του νομικοῦ προσώπου ἢ του ἀσκούν-
τος ἐπιτεταίην ἐπὶ του νομικοῦ προσώπου Ἰπουργοῦ, ἀπὸ τῆς
ἐπιτελευτήσεως εἰς αὐτὴς τῆς ἀποφάσεως.

6. Τὰ ὑπηρεσιακὰ παιδαρχικά συμβούλια, κρίνοντα ἐπὶ ἐφέ-
σει : α) του τιμωρηθέντος ὑπαλλήλου ἢ ὑπὲρ του ὑπαλλή-
λου δὲν δύναται ἡ καταστήσασιν χείρωνα τὴν θέσιν αὐτοῦ καὶ
ὑπὲρ τῆς Διοικήσεως δὲν δύναται ἡ ἐπιβλάσαν πονὴν
ἀπορροτέρην τῆς ἐπιβληθείσης. Ἐν περιπτώσει ὁμοῦ ἀνά-
κλισης ἐφέσεων καὶ ὑπὸ του τιμωρηθέντος ὑπαλλήλου καὶ ὑπὲρ
τῆς Διοικήσεως, τὰ ὑπηρεσιακὰ παιδαρχικά συμβούλια, συν-
δικάζοντα ἀφορτέρως τὰς ἐφέσεις, δὲν δεσμεύονται ἐν τῇ
ἐπιβληθεί τῆς ποινῆς.

9. Ἡ κατόπιν ἐφέσεως ἐκδοθῆς ὀριστικῆς ἀποφάσεως καθι-
στὰ ἀπαράδεκτον πᾶσαν ἄλλην ἐφεσιν».

*Άρθρον 23.

Τὸ ἄρθρον 170 ἀντικαθίσταται ὡς κατωτέρω :

«1. Εἰς ἀσκῆσιν, κατὰ τὸ ἄρθρον 147, προσφυγῆς ἐνώπιον
του Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας δικαιούται μόνον ὁ τιμω-
ρηθεὶς ὑπαλληλὸς.

2. Κατὰ τὴν συζητήσιν τῆς προσφυγῆς καλεῖται ὅπως πα-
ραστῆ ἐκπρόσωπος τῆς Διοικήσεως.

3. Τὰ τῶν προθεσμιῶν καὶ τῆς διαδικασίας τῶν ἐνώπιον
του Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας προσφυγῶν διέπονται ὑπὸ
τῶν περὶ τούτων κειμένων διατάξεων.

4. Ἡ προσφυγὴ καὶ ἡ πρὸς ἀσκῆσιν αὐτῆς προθεσμία ἀνα-
στέλλουν τὴν ἐκτέλεσιν τῆς παιδαρχικῆς ἀποφάσεως.

5. Τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας, κρίνον ἐπὶ προσφυ-
γῆς, δὲν δύναται ἡ καταστήσασιν χείρωνα τὴν θέσιν του προ-
σφυγόντος ὑπαλλήλου.

*Άρθρον 24.

Τὸ ἄρθρον 171 ἀντικαθίσταται οὕτω :

«1. Τὴν κατὰ τὴν παράγραφον 4 του άρθρου 138 ἐπιναλ-
λήσιν τῆς παιδαρχικῆς δίχης αἰτεῖται ἐν μὲν τῇ περιπτώσει
τῆς ἐκδόσεως καταδικαστικῆς ποινικῆς ἀποφάσεως ὁ οἰκέτις
Ἰπουργός, ἐν δὲ τῇ περιπτώσει τῆς ἐκδόσεως ἀθωωτικῆς
ποινικῆς ἀποφάσεως ὁ ἰθὺς αὐτοῦ.

2. Ἡ αἰτήσις ἐπιναλήψεως ἀπευθύνεται πρὸς τὸ παιδαρ-
χικὸν ὄργανον, εἰς τὸ ὅποιον ὑπήγετο ὁ ὑπαλληλὸς κατὰ τὸν
χρόνον τῆς τελέσεως του αδικήματος.

3. Κατὰ τὴν ἐπιναλήψιν τῆς παιδαρχικῆς δίχης, ἐν μὲν
τῇ περιπτώσει ἐκδόσεως καταδικαστικῆς ποινικῆς ἀποφάσεως,
δύναται ἡ ἐπιβληθεὶς ποινὴ ἀνωτέρα τῆς ἐπιβληθείσης. ἐν
δὲ τῇ περιπτώσει τῆς ἐκδόσεως ἀθωωτικῆς ποινικῆς ἀποφά-
σεως, δύναται ἡ ἀποφασισθῆ ἀπαλλαγὴ ἢ ἐπιβολὴ ἐλαττω-
τέρας ποινῆς.

Εἰς τὰς περιπτώσεις τῆς ὀριστικῆς πύσεως
ἢ του ὑποβιβασμοῦ, δύναται κατὰ τὴν ἐπιναλήψιν τῆς παιδαρ-
χικῆς δίχης ἡ ἀποφασισθῆ καὶ ἡ ἀποκατάστασις του ὑπάλ-
ληλου, ὅποτε οὗτος καταλαμβάνει τὴν τοχὸν ὑπάρχουσαν κε-
νήν θέσιν του ἐαθμοῦ εἰς τὸν ὅποιον ἀποκαθίσταται, ἢ, ἐν
ἐλλείψει τοιαύτης, παραμένει ὑπεράριθμος καὶ καταλαμβάνει
τὴν πρώτην κενωθρομένην τοιαύτην».

*Άρθρον 25.

Αἱ παράγραφοι 1, 2 καὶ 4 του άρθρου 172 ἀντικαθίσταν-
ται οὕτω :

«1. Ἡ τελεσιδικὸς καταστάσις παιδαρχικῆς ἀπόφασεως εἶναι
ὑποχρεωτικῶς ἐκτελεστή.

2. Ἡ ἐκτελεστὴ παιδαρχικὴ ἀπόφασις ἐκτελεῖται, ὡς πρὸς
μὲν τὸ πρόστιμον ὑπὸ του προϊσταμένου τῆς υπηρεσίας του
ἐντελλομένου τὴν πληρωμὴν τῶν ἀποδογῶν του τιμωρηθέντος,
πρὸς τὸν ὅποιον ἀποστέλλεται ὑπὸ τῆς ἐκδόσεως ἀρχῆς ὑπο-
χρεωτικῶς καὶ ἀμέσως ἅμα τῇ τελεσιδικίᾳ τῆς ἀποφάσεως
ἀντίγραφον αὐτῆς, ὡς πρὸς δὲ τὰς λοιπὰς ποινὰς ὑπὸ του
οἰκέτιου ὑπουργοῦ ἢ νομικοῦ προσώπου δημοσίου δικαίου. Εἰς
περίπτωσιν λύσεως τῆς ὑπαλληλικῆς σχέσεως, τὸ πρόστιμον
εἰσπράττεται κατὰ τὰς διατάξεις του Κώδικος περὶ εἰσπρά-
ξεως δημοσίων ἐσθδων, οὐδέποτε ὁμοῦ ἔκ του κληρονομίου
του τιμωρηθέντος.

3. Ἀρμοδίος διὰ τὴν ἐξεδίωσιν τῶν τελῶν τῆς δίχης εἶναι
ὁ ἐκδοτὴς τὴν καταδικαστικὴν ἀπόφασιν παιδαρχικῶς προ-
στάμενος, ἢ ὁ γραμματεὺς του ἐκδόντος ταύτην διοικητικοῦ
συμβουλίου νομικοῦ προσώπου ἢ υπηρεσιακοῦ παιδαρχικοῦ συμ-
βουλίου».

*Άρθρον 26.

Τὸ ἄρθρον 175 ἀντικαθίσταται οὕτω :

«Διὰ Π. Διαταγμάτων, ἐκδομένων ἐπὶ τῇ προτάσει τῶν
Ἰπουργῶν Προεδρίας Κυβερνήσεως, Ἀποσπολήσεως καὶ τῶν
κατὰ περιπτώσιν ἀρμοδίου, δύναται ἡ καθορίζωνται κατ'
Ἰπουργεῖον ἢ νομικὰ πρότωπα δημοσίου δικαίου (ἐν τῇ πλεί-
ονα) τὰ του παιδαρχικοῦ δικαίου, κατὰ τε τὰς οὐσιαστικὰς
καὶ διαδικαστικὰς διατάξεις, του ἐπὶ σχέσει ἐργασίας ἰδιω-
τικοῦ δικαίου παρέχοντος εἰς τὸ Δημόσιον καὶ τὰ νομικὰ πρό-
τωπα δημοσίου δικαίου τὰς υπηρεσίας του προσωπικοῦ, ἐπι-